

40 jaargangen: van N

In 1980 verscheen het 'orgaan' van de Nederlandse Vereniging 'De Brandweerbobbyist' voor het eerst als een heus tijdschrift. Een eigen naam en een eigen

identiteit, die zich in de afgelopen 40 jaargangen ontwikkelde tot het professionele blad dat de 'Eén-Eén-Twee' nu is. In deze en de komende uitgaven bladeren we voor u door de jaargangen.

Voor de vooruitgang van de (druk) techniek heeft het beeld van het blad bepaald. Maar ook de inhoud en het niveau van de artikelen hebben door de deskundigheid van de auteurs steeds het peil mede bepaald. Opvallend genoeg komen veel namen van de auteurs van toen nog steeds voor in het tijdschrift!

Professionalisering

In 1975 begon de afdeling Nederland van The Fire Brigade Society met een gestencilde nieuwsbrief, die vanaf nummer 2 'De Brandweerbobbyist' ging heten. Mede daardoor werd de afdeling omgezet in een Nederlandse vereniging

met de naam 'De Brandweerbobbyist'. Na een paar jaar kwam er zelfs een heuse (gesponsorde) kleurenkaft om het stencil heen. In 1980 werd de volgende professionaliseringsslag voltooid. Het blad werd professioneel gedrukt, waardoor het gebruik van (zwart-wit)foto's mogelijk werd.

In het jaar daarop was de vereniging onstuimig gegroeid tot 371 betalende leden en er waren zelfs een aantal

afdelingen of commissies gevormd: Modelbouw, Verbindingen, Amsterdam en Fotografie en de commissie Hulpverlening werd al voorbereid. De 'verkoopafdeling' werd geprivatiseerd en de import van boeken en modellen werd verzorgd door 'Holland Hobby Sales', die ook tekende voor de uitgave van het nieuwe tijdschrift, dat de naam '0011' kreeg, naar het landelijke alarmnummer dat in opbouw was.

Een opstelling van een reddings/geneeskundige compagnie van het KMC op Crailo. Foto: BB Amsterdam

Links: De drie meest voorkomende brandweervoertuigen van het KMC: de autospuit, de autospuit voor twee bezettingen en de trekker voor een aanhangmotorspuit. Foto: Jan Korte

Nieuwsbrief tot Brandweertijdschrift (1)

Korps Mobiele Colones

Bladerend door de eerste tweeënehalf jaar van het tijdschrift '0011', wanen we ons in een heuse tijdmachine. Allerlei artikelen en foto's van zaken die toen heel modern en vooruitstrevend waren, maar inmiddels al hoog en breed achterhaald. Zo kwam ik in het eerste nummer van 1981 reportages tegen over twee interessante korpsen, die inmiddels al lang niet meer bestaan. Er was een uitgebreide reportage over het Korps Mobiele Colones (KMC), waarover nog niet in zoveel detail was gepubliceerd. We weten nu – achteraf – dat het korps in 1992 is opgeheven, maar daar was in 1981 nog lang geen sprake van. Het KMC was onderdeel van de Bescherming Bevolking, die ten tijde van de Koude Oorlog moest zorgen voor de eerste hulp en grootschalige brandbestrijding. Het was daartoe verdeeld in twaalf mobiele colones redding/geneeskundige hulpverlening, twaalf mobiele colones brandweer en een aanvullingsdepot voor onder andere de nooddrinkwatervoorziening. De 22.000 man die na mobilisatie paraat zouden staan op de diverse depots waren allen dienstplichtigen zonder andere mobili-

satiebestemming. Dat hadden we toen nog. Deze militairen moesten na de verandering van hun mobilisatiebestemming allemaal opgeleid worden in het grote depot in Crailo. In het artikel wordt uitgebreid beschreven hoe de colones, compagnies en pelotons zijn samengesteld en wat voor brandweermaterieel er beschikbaar is. Er waren toen voor alle 576 blusgroepen autospuiten, trekkers en motorspuiten beschikbaar, die alle

Elke KMC-colonne had zijn eigen verzorgingscompagnie, waarvan ook een takelwagen deel uitmaakte.

Foto: Gerard Koppers

waren uitgerust met dezelfde soorten motoren en pompen. Dat maakte de uitwisselbaarheid en langdurige inzet mogelijk, zo was geleerd in de Tweede Wereldoorlog. Een excursie van de vereniging aan het KMC in Crailo, in 1981, maakte grote indruk door de grote hoe-

Als commandovoertuigen fungeerden tientallen VW-kevers, vergezeld van motor-ordonnances. Foto: BB Amsterdam

Brandverslagen, verlichtigd met fraaie foto's, begonnen het tijdschrift steeds interessanter te maken. De foto van de brand in oktober 1980 op Wittenburg in Amsterdam moest toen nog zwart-wit worden afgedrukt. Foto: Peter van Alen

Enkele kافتen van de voorgangers van het Tijdschrift over Brandweer en Hulpverlening. De telling van de jaargangen is pas begonnen met het eerste helemaal gedrukte blad. De voorgangers waren geheel of gedeeltelijk gestencild. We deden ons best maar het resultaat van stencilwerk blijft matig. Bovendien was er geen mogelijkheid om foto's af te drukken. De voertuigen en andere plaatjes moesten eerst nagetekend worden. Soms werd er een dure fotokopie ingevoegd, soms werd er een ansichtkaart op de kaft geplakt en de firma Motorkracht heeft een jaargang lang de kaft gedrukt waardoor we een kleurenfoto op de kaft hadden. Maar na 5 jaar waren we blij dat de stencilmachine afgedankt kon worden en we een 'echt' tijdschrift konden rondsturen: het begin van de jaargangtelling.

veelheden voertuigen. Toen de regionale brandwrenen de rampenbestrijdingstaken van de Bescherming Bevolking moesten overnemen, is het KMC nog tien jaar paraat gebleven om de brandweer de gelegenheid te geven zichzelf klaar te stomen voor grootschalige brandbestrijding met compagnies en pelotons.

de samenwerkende verzekeraars in Londen, die bij branden in de hoofdstad snel uitrukten en zich vooral bezig hield met schadebeperking. Daartoe hadden ze speciale voertuigen met afdekzeilen, rookafzuigers, waterpompen en veel handgereedschap. Ook deed men aan

brandonderzoek en het vastleggen van de schade. Door het optreden van het korps kon de brandweer zich concentreren op brandbestrijding en zodoende kon veel schade worden voorkomen. Het London Salvage Corps werd in 1866 opgericht en was in 1980 uitgegroeid tot een instelling met 24-uur parate eenheden, die sterk leken op de brandweer. Er waren drie grote en vier kleine 'Damage Control Units' beschikbaar, die op elke brandmelding van bedrijven uitrukten of op verzoek van de brandweer kwamen. Men was sinds 1961 gehuisvest in een moderne kazerne aan Aldersgate Street in de City, het zakelijke hart van Londen. Het hele korps bestond uit 141 man die, net als de brandweer, werkten in een 24-uurs-

London Salvage Corps

In hetzelfde nummer wordt ook het London Salvage Corps beschreven. Een brandweerrachtige organisatie van

De grote 'Damage Control Units' waren meestal op Dodge-of-Ford-chassis gebouwd, zoals dit exemplaar uit 1979. Foto: Gerard Koppers

De kleine 'Damage Control Units' van het London Salvage Corps hadden een bezetting van vier man. Ze waren er vooral voor de kleine snelle inzetten. Foto: Gerard Koppers

Kort na de verschijning van het artikel kwam men op de prop-pen met slim ingedeelde en daarom kleinere Mercedes-Benz DCU's. Foto: Gerard Koppers

Rechts: Na het opheffen van het London Salvage Corps ging een aantal korps-leden door in een particuliere firma met bijna dezelfde naam, maar in ieder geval dezelfde expertise. Alleen geen blauw licht. Foto: Gerard Koppers

dienst met een 42-urige werkweek. Na de reportage werd nog een nieuwe generatie voertuigen in dienst genomen, heel vooruitstrevend gebouwd op Mercedes-Benz chassis. Toen nog een opvallende verschijning in Engeland. In 1983 werd plotseling besloten dat de reguliere brandweer ook aan schadebeperking kon doen en het korps werd per april 1984 opgeheven. Ook de Salvage Corpsen van Glasgow en Liverpool deelden dat lot. Slechts een paar man konden overstappen naar de brandweer, een aantal begon voor zichzelf en de anderen gingen met vervroegd pensioen. Zo kwam een roemloos einde aan een instelling met een lange en roemrijke geschiedenis.

Branden

Het nieuwe tijdschrift, waarin ook foto's konden worden afgedrukt, leende zich

natuurlijk prima voor gedetailleerde brandverslagen, liefst nog met situatieschetsen en foto's. In die eerste jaren waren het vooral de grote branden in Amsterdam, Rotterdam en Den Haag, die de pagina's van '0011' haalden, maar gaandeweg grepen ook andere korpsen de kans om hun verrichtingen kenbaar te maken.

In het februari-nummer van 1981 komen we ook nog een hele uitleg tegen over de 5-tooncode, die in de

54 (!) brandweerregio's zou worden ingevoerd. Vooral in de kringen van de 0011-lezers was dat nuttige informatie en jarenlang konden vele – nu oudere – leden op scanners aan de uitgezonden tooncodes horen wie en wat er gealarmeerd werd. Dat waren nog eens tijden!

Het verenigingsorgaan van de vereniging De Brandweerbobbyist kreeg met het drukwerk ook een eigen naam: 0011, het toentertijd landelijk alarmnummer. Er konden nu foto's geplaatst worden in plaats van tekeningen. De kwaliteit van de foto's, vooral als het origineel in kleur was, was bedroevend slecht. Maar dat viel na 5-jaar stencilkwaliteit helemaal niet op! Het drukwerk was erg duur en voor het maken van de inhoud hadden we alleen de beschikking over een typemachine (geen zetmachine): om toch rechte kolommen te krijgen moest alle tekst twee keer in kolommen getikt worden! En voor de koppen werden óf tekeningen óf wrijffletters gebruikt. Layout leerden we door af te kijken bij andere tijdschriften, het te doen, en door goed te luisteren naar de heren van de drukwerkvoorbereiding van de drukkerij. Het was allemaal nog knip-, plak- en tekenwerk.

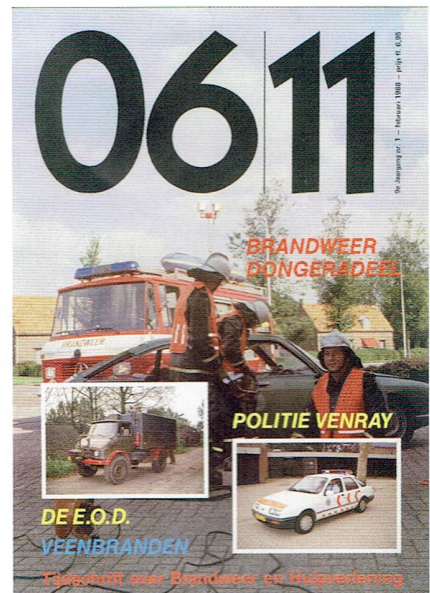
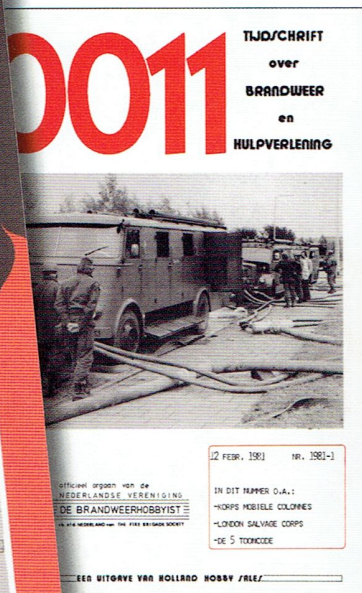
0011 TIJDSCHRIFT
over
BRANDWEER
en
HULPVERLENING

12 FEBR. 1981 NR. 1981-1

IN DIT NUMMER O.A.:

- KORPS MOBILE COLONIES
- LONDON SALVAGE CORPS
- DE 5 TOONCODE

40 jaargangen: van N

In 1980 verscheen het 'orgaan' van de Nederlandse Vereniging 'De Brandweerbobbyist' voor het eerst als een heus tijdschrift. Een eigen naam en een eigen identiteit, die zich

in de afgelopen 40 jaargangen ontwikkelde tot het professionele blad dat de 'Eén-Eén-Twee' nu is. In deze en de komende uitgaven bladeren we voor u door de jaargangen.

Vanaf oktober 1982 werd '0011' nóg mooier dan daarvoor. Een pakkend rood/zwarte kaft met vlammen en steeds een fraaie foto daarin. Ook de fotokwaliteit binnenin ging vooruit en dat kwam het enthousiasme van de schrijvers en de lezers natuurlijk zeer ten goede. Er gebeurde dan ook veel: de taken van de Bescherming Bevolking werden groten-

deels overgeheveld naar de brandweer en daarvoor kreeg de brandweer te maken met opleidingen, verdere regionalisering, verbindingsapparatuur en -netten, maar vooral nieuw en beter materieel. Het waren fantastische tijden voor de brandweer en zijn fans. Er waren grote congressen in binnen- en buitenland en in eigen land werd het jaarlijkse

congres van de Nederlandse Vereniging van Brandweercommandanten (NVBC) het hoogtepunt van kennis- en kennis-senuitwisseling.

Brandweertentoonstellingen

De regelmatige brandweertentoonstellingen, die vanaf 1970 in de Amsterdamse RAI plaatsvonden en het predicaat 'internationale' meekregen, waren voor zowel de industrie als de gebruikers kostelijke evenementen. Op de eerste in de nieuwe serie, die van 1970, werd de kiem gelegd voor de vereniging door de daar ontstane vriendschap tussen een paar leden van het eerste uur. Die broedden op een vereniging en op de tentoonstelling van 1975 werd een begin gemaakt met actieve ledenwerving van wat toen nog 'The Fire Brigade Society Afdeling Nederland' was. Op de volgende beurs,

Op de kaft van nummer 3 van 1983 prijkte deze prachtige foto van de DAF-autospiuit. Helaas werd er niet bij vermeld waar het voertuig in dienst was geweest. Foto: archief NBDC

Nieuwsbrief tot Brandweertijdschrift (2)

die van 1979, was het al de Nederlandse Vereniging 'De Brandweerbobbyist', die een bescheiden stand had in de RAI. De daaropvolgende editie, die van 1983, was een regelrecht succes voor de vereniging en trouwens wel alle bezoekers. In het artikel van deze 'Brand '83' in nummer 3 van 1983 werd juichend verslag gedaan van de aanwas van 100 leden! Over de beurs zelf kon worden geschreven dat er 138 exposanten uit 17

landen waren, die bijna 15.000 vierkante meter expositieruimte vulden en ruim 30.000 bezoekers trokken. Ook de vereniging had daar natuurlijk een stand. Als je dan het verslag leest en de foto's ziet, komen de zoete herinneringen zó weer boven. Wat was het niet fantastisch om door de expositie te slenteren, je te vergapen aan het nieuwste van het nieuwste en je een breuk te sjuwen aan de ruimhartig uitgedeelde folders en tas-

De opening van 'Brand '83' werd verricht door mr. Pieter van Vollenhoven, die voor de gelegenheid was omgetoverd tot klassieke brandweercommandant. Foto: archief NBDC

De stand van de vereniging in de Delta-hal van de RAI was een groot succes en de belangstelling enorm.

Foto: Piet Hoving

Het internationale congres tijdens 'Brand '83' werd georganiseerd door de NVBC en opgeluisterd door staatssecretaris Van Amelsvoort. Op de foto: v.l.n.r. hoofdinspecteur Brauers, de staatssecretaris, Amsterdams brandweercommandant Herkemij, voorzitter congrescommissie De Vries en commissielid Roering. Foto: archief NBDC

De redkorf van de niederbau-autoladder bood een prachtig uitzicht over één van de drie rijk gevulde tentoonstellingshallen in 1983. Foto: archief NBDC

Rotterdam toonde in 1983 een primeur met een schuimbluscontainer van Doeschot-Rosenbauer op DAF-chassis. Foto: archief NBDC

De kleine Riffaud-ladder op Mercedes-Benz 913-chassis was bestemd voor Mijdrecht en heeft daar nog jaren dienst gedaan. Foto: Gerard Koppers

Eén van de laatste tankautospuiten op Magirus 160M11-chassis ging naar Bussum. Daarna werden de chassis Iveco 110.16 genoemd. Foto: archief NBDC

sen. Bij dat nieuwste van het nieuwste waren vooral veel mooie ontwikkelingen op het gebied van verbindingen en automatisering, maar ook innovatieve beschermende kleding, adembescherming, helmen en natuurlijk het machtige rollend materieel. De eerste niederbau-autoladder van Magirus was er en bij Doeschot stond een schuimbluscontainer (zo heette dat nog) van Rotterdam. We zagen toen ook de eerste exemplaren van het Magirus 160M11FL-model tankautospuit, dat ter plekke werd

omgedoopt in Iveco 110.16. Het werd voor de volgende decennia een beeldbepalend model bluseenheid.

Naast de extreem lage niederbau-ladder waren er ook kleine autoladders om de behoefte aan kleine wendbare redvoertuigen voor binnensteden en kleine gemeenten te vervullen. Saval-Kronenburg toonde daar twee kleine Franse Riffaud-autoladders op Mercedes- en DAF-chassis. Ook was er een 30-meter autoladder van Bachert en als primeur voor Nederland een Bronto-hoogwerker voor Hengelo en een Wumag-hoogwerker voor Hilversum. Het was werkelijk smullen voor de liefhebbers!

Een relatief nieuw fenomeen was het vertonen van video's op de stands.

Daardoor kon je vaak hele meutes met open mond voor een ienie-mini beeldschermje zien staan.

Ander nieuws

De excursies moeten toen ook een genot voor de liefhebbers geweest zijn. Naast de (gratis!) toegangskaartjes voor de RAI werd er een bezoek gebracht aan de nieuw geopende brandweerkazerne aan de Sontweg in Groningen. Dat was een complex gebouwd op de uitbreiding van de regio en de rampenbestrijdingstaken en daar kon je met een stempelkaart van de avondvierdaagse heel wat kilometers afleggen. Ook de interregionale alarmcentrale, die heel

Op 16 december 1983 verwoestte een felle brand het sexpaleis 'Casa Rosso' in Amsterdam, waarbij 13 doden vielen. Een uitgebreid verslag kwam in de '0011'. Foto: Ronald Driessen

Boven: Het machtige brandweercomplex aan de Sontweg in Groningen, dat eind 1983 door de vereniging kon worden bezocht. Foto: archief NBDC

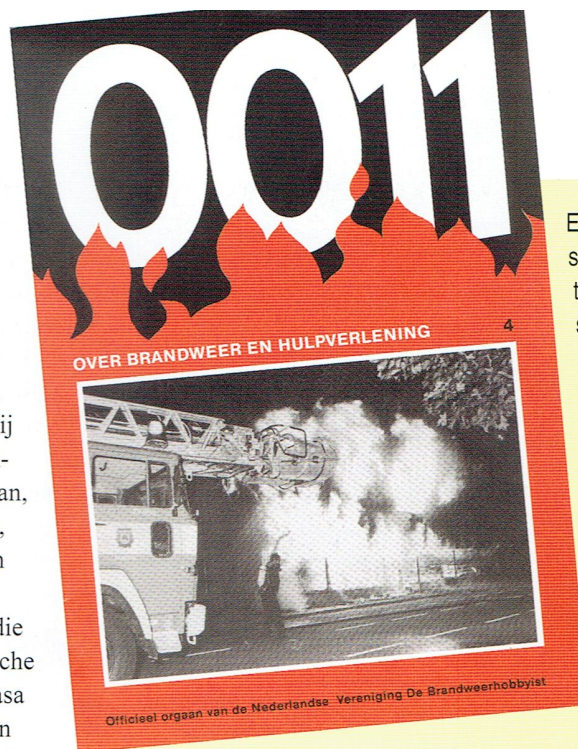
Rechts: In 1985 jubileerde de bedrijfsbrandweer van Hoogovens en ook dat was de aanleiding voor een uitgebreide korpsbeschrijving. Foto: archief NBDC

Groningen en een stukje Drenthe bediende, werd aangedaan, tot grote vreugde van de leden van de afdeling Verbindingen.

Een bijzonder bezoek gold de brandweer van Zaanstad, toen nog veruit de grootste vrijwillige brandweer van Nederland. Daarbij werd ook de garage aan de Botenmakerstraat in Zaandam aangedaan, pal achter de winkel van Wastora, die een paar jaar later helemaal in vlammen opging.

Ook brandverslagen kwamen in die jaren volop aan bod. De dramatische brand in het vermaakcentrum 'Casa Rosso' op de Amsterdamse wallen in december 1983, waarbij 13 doden waren te betreuren, werd uitgebreid beschreven, inclusief een slangenplan. In de jaargang van 1985 komen we ook nog een interessante reportage tegen van Lothar de Bruijn, bekend van Holland Diving en zijn fenomenale helmenverzameling, die in Senegal de brandweer bezocht en beschreef.

In het laatste nummer van 1984 zat een enquêtekaart met een lezersonderzoek over de '0011'. In datzelfde nummer kon worden gememoreerd, dat lid nummer 1000 was ingeschreven. De uitslag van het lezersonderzoek, dat een hoge respons had, bevatte grote tevredenheid, maar vooral de vraag naar kleurendruk. Helaas was dat technisch en financieel nog niet mogelijk. Maar de verhoging van de frequentie van vijf naar zes keer per jaar werd met ingang van 1985 wel gehonoreerd. En daarmee was weer een volgende stap gezet in de ontwikkeling van dit boeiende tijdschrift.

Eind 1981 namen we weer twee grote stappen in het verder verbeteren van het tijdschrift. Hiervoor zochten we 'professionele' hulp. Resultaat was een door een reclame-bureau ontworpen kaft en het advies dat we de typemachine maar eens moesten weggooien en over moesten gaan op zetwerk. Dit was een redelijk duur advies en de kaft had in eerste instantie wel een leuke smoel maar miste toch wat basis handigheidjes: er stond niet eens een jaargang en nummer op. Dit bleek op den duur toch erg onhandig.

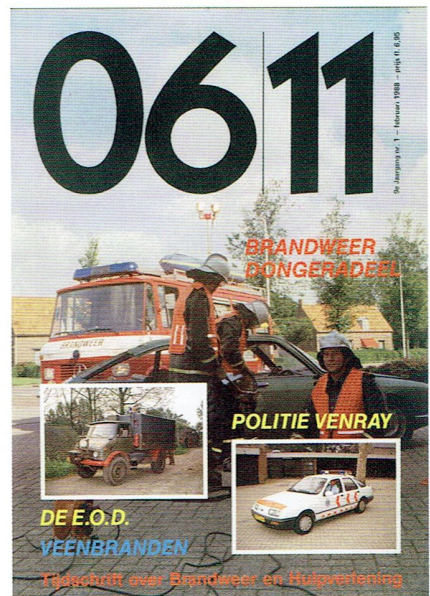
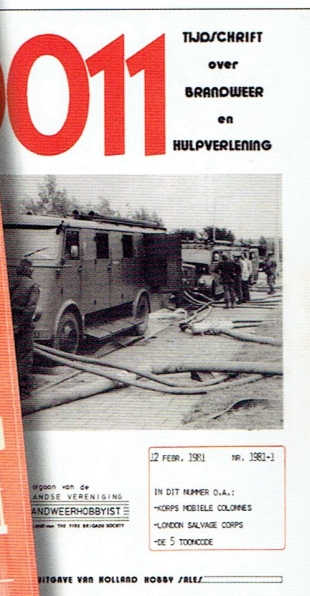
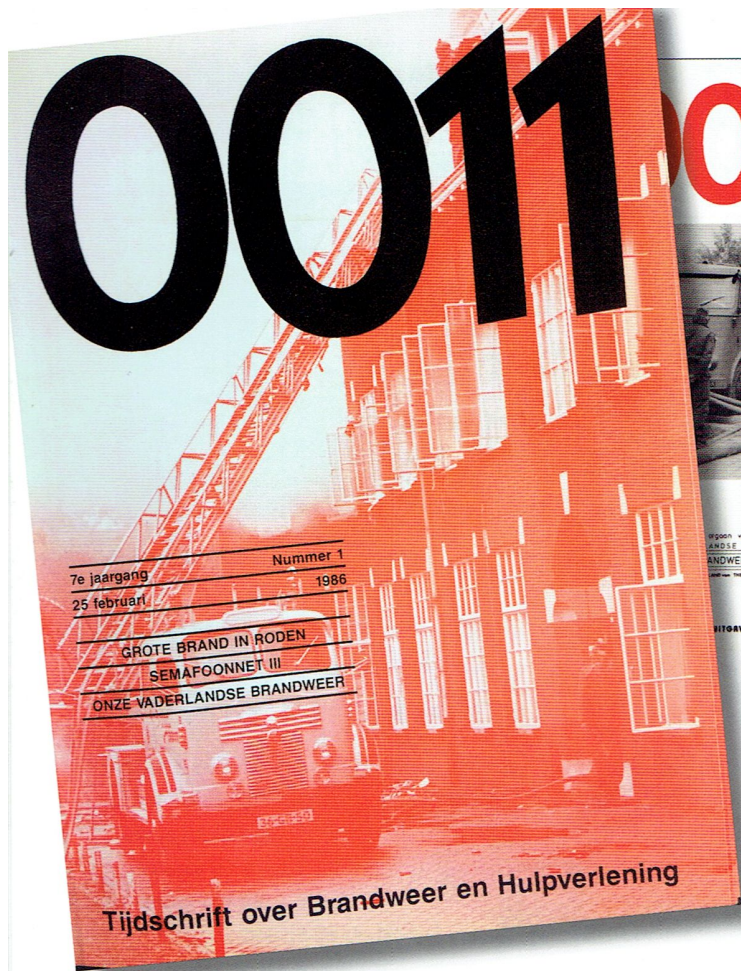
Zetwerk was schreeuwend duur en voor zo'n kleine oplage niet haalbaar.

De drukkerij kwam met een oplossing: als zij niet aan het werk waren op hun zetmachine mochten wij deze gebruiken. Dit was een heel genereus aanbod en voor ons een mogelijkheid om inderdaad over te gaan op zetwerk. Zetwerk betekende voor het blad dat er meer tekst op dezelfde ruimte kon, meer soorten letters, scherpere afdruk, kortom een hele verbetering.

Het was voor onszelf wel een hele investering: de drukkerij had het drukker dan we erin hadden en vaak konden we pas na 10.00 uur 's avonds bij de zetmachine terecht. In 1985 konden we zelf een tweehands zetmachine aanschaffen. Een gigantisch apparaat naar de maatstaven van nu: ongeveer twee keer zo groot als een typemachine en onder het bureau nog een kast van 60x50x100 cm. Het bleef verder allemaal knip- en plakwerk. Op een zelf in elkaar getimmerd lichtbakje werd de lay-out geplakt op 'moe-dervellen': voorgedrukte pagina's met in blauwe inkt de zetspiegel van het blad en kolommen en lijnen zodat het recht plakken iets makkelijker was en beter lukte. Het wennen aan zetwerk maakte dat we verder keken en kleurendrukwerk lonkte.

40 jaargangen: van N

In 1980 verscheen het 'orgaan' van de Nederlandse Vereniging 'De Brandweerbobbyist' voor het eerst als een heus tijdschrift. Een eigen naam en een eigen identiteit, die zich in de afgelopen 40 jaargangen ontwikkelde tot het professionele blad dat de 'Eén-Eén-Twee' nu is. In deze en de komende uitgaven bladeren we voor u door de jaargangen.

Door Gerard Koppers

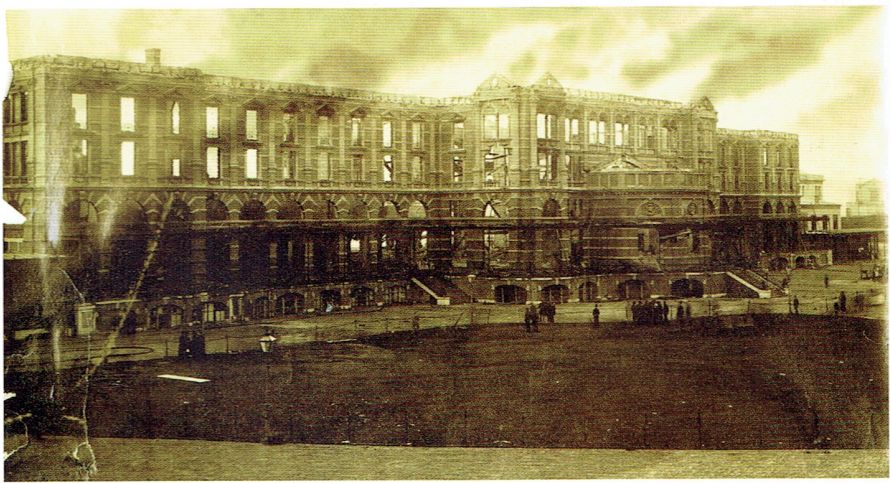

De jaargangen 1986 en 1987 van de '0011' werden gekenmerkt door de fraai gestileerde kanten op basis van mooie foto's van Ben van Mierlo. In 1986 was er de foto van de Helmondse autoladder in actie en in 1987 de Eindhovense actieplaat. Ben was bekend door zijn boek 'Brandweer in Beeld' dat in 1983 was verschenen bij HHS in Grave en dat een prachtig geïllustreerd boek over het bijzondere vak was. Ook de opmaak van de '0011' werd drastisch veranderd

en in een moderner lettertype en een professioneler indeling met vier kolommen gegoten. Dat gaf ruimte voor meer foto's, waarvan dankbaar gebruik gemaakt werd. Met de vereniging ging het goed in die jaren. Aan het einde van 1987 werd lid nr. 1453 ingeschreven en was er een heuse afdeling Filatelie van de grond gekomen. Op de beurs 'Techniek in Vrije Tijd' presenteerde de vereniging zich ook weer en had in de 1987-editie

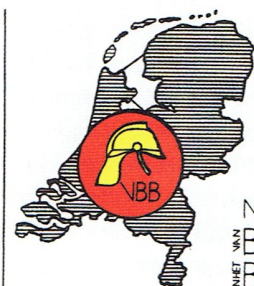
*Boven: Vele Kronenburg-Triumphs in Volkswagenbusjes vonden hun weg in Nederland, mede doordat Rotterdam grote aantallen inzette voor het vrijwillige gedeelte. Deze van Ammerstol is nog steeds bewaard.
Foto: archief NBDC*

*Rechts: De brand in het Scheveningse Kurhaus in 1886 was de directe aanleiding tot de oprichting van een beroepsbrandweer in Den Haag. Zoals bekend is het Kurhaus prachtig herbouwd.
Foto: Haags Gemeentearchief*

Nieuwsbrief tot Brandweertijdschrift (3)

NEDERLANDSE VERENIGING
VAN BELANGSTELLENDEN
IN HET BRANDWEERWEZEN

Het nieuwe logo van de vereniging had de letters 'VBB' in de cirkel, om verwarring met het landelijke logo voor het rampenbestrijdingsmaterieel te voorkomen.

een heuse blikvanger met een 1:1 model van een prachtige open Magirus-auto-spuiter. Het trok veel publiek en daaruit kwamen ook veel leden. Tenslotte werd het nieuwe VBB-logo geïntroduceerd en kwamen er heuse wapenschildjes met dat logo, waarmee de vereniging zich professioneel kon vertonen.

Veel geschiedenis

Ook toen was er al aandacht voor de brandweergeschiedenis, al was dat niet zo georganiseerd als tegenwoordig. Jan Broekman, de oud-commandant van Leiden, schreef een zevendelig feuilleton over de geschiedenis van de vaderlandse brandweer, waarbij hij voor een groot deel uit zijn eigen geheugen kon

Op de beurs 'Techniek in Vrije Tijd' in de Utrechtse Jaarbeurs gooide de vereniging hoge ogen met de prachtige Magirus-brandweerauto van het lid J. Buurman op de stand. Op de stand tijdens Brand 88 in de RAI werd die stunt nog eens herhaald.
Foto: Rik Jonkman

putten. Ton van Eijdsen ging uitgebreid in op de Kronenburg-Triumph bluseenheid op basis van een Volkswagen T1 en beschreef de grote brand in het Kurhaus op 1 september 1886, die de directe aanleiding vormde tot de oprichting van de beroepsbrandweer in Den Haag. Hij beschreef ook de hedendaagse (lees 1986) brandweer op het eiland Aruba, een nog onontgonnen gebied voor brandweerbobbyisten. Zijn voorbeeld werkte stimulerend, want nadien zijn er veel reizende reporters met camera's in

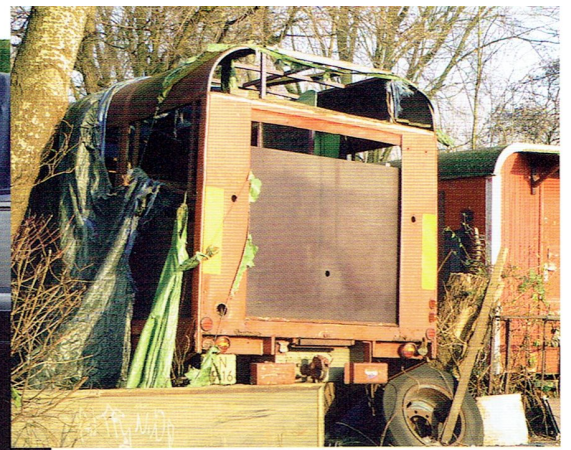
het Zonnigste Stukje Nederland geweest en hebben daarvan uitgebreid verslag gedaan. 'Hé, eilandbrandweer!' moet Piet Hoving gedacht hebben, want hij fileerde en fotografeerde het brandweerkorps op Texel, ietsje dichterbij, maar met vergelijkbare uitdagingen.

Branden en brandblusmaterieel

In die twee jaargangen met elk zes nummers was gelukkig ruimte genoeg om

De prachtige DAF-autospuiter van het ASK Oldebroek KN-99-16 in zijn glorie dagen. Foto: archief NBDC.

Nog niet zo lang geleden was er weinig glorieus meer aan die DAF van het ASK. Gefotografeerd op een industriegebied in Amsterdam-Zeeburg. Foto: Gerard Koppers

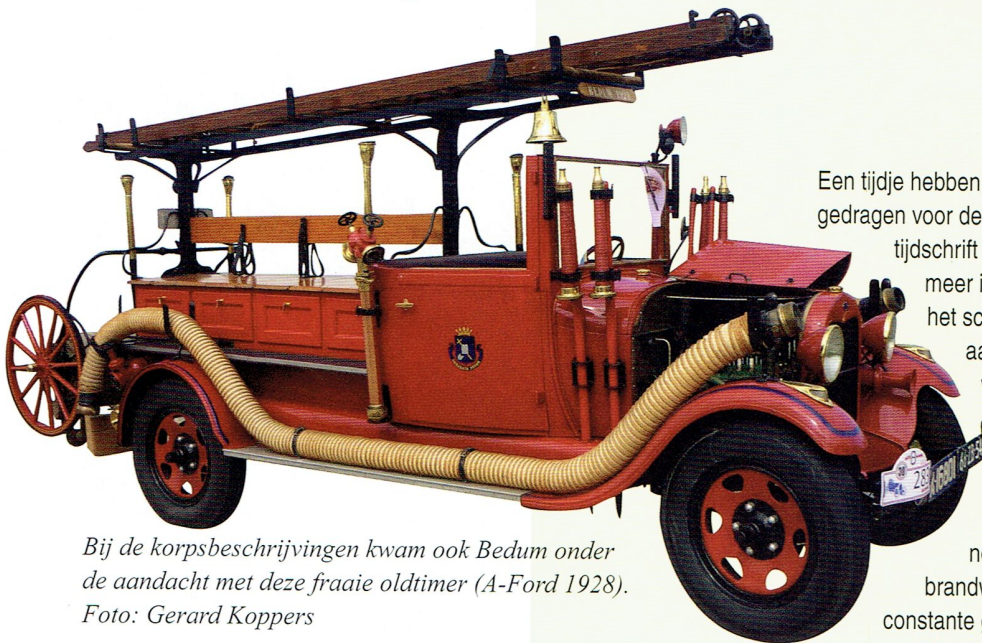
Het boekje 'Brandweer' in de Kijkdoos-serie voor de schooljeugd was gericht op de werving van met name vrijwilligers of jeugdbandweer.

ook de roemruchte brand in het beurscomplex Prins Bernhardhoeve in Zuidlaren op 17 februari 1986 te beschrijven en was er plaats voor een interessant artikel over de brandweer in het ASK (schiekamp) in Oldebroek van de hand van J. Dupain. Volop aandacht was er ook voor het toen revolutionaire nieuwe pompstelsel, dat in samenwerking met de Inspectie voor het Brandweerwezen was ontwikkeld en waarvan grote hoeveelheden over het land verspreid zouden gaan worden in het kader van de rampenbestrijding. Die rampenbestrijding werd gereorganiseerd

De spectaculaire brand in het kasteel van Renswoude op 28 november 1985 kwam terug in '0011'. In het daaropvolgende jaar vierde het korps zijn 200-jarig jubileum en dat was reden om het te beschrijven. Foto: archief NBDC

Het Nederlandse woord 'Brandweer' in tropische sferen. De brandweerkazerne San Nicolas op Aruba in die jaren. Foto: Gerard Koppers

*Bij de korpsbeschrijvingen kwam ook Bedum onder de aandacht met deze fraaie oldtimer (A-Ford 1928).
Foto: Gerard Koppers*

gelegenheid van de presentatie van het boek 'Voorlichting voor en door de brandweer' verslag gedaan en boven het artikel verscheen een pakkende kop: 'Voorlichting? begin er niet aan...'. Het boek was een nuttige handleiding voor het opkomende voorlichtersvak bij de brandweer, mede omdat de landelijke brandweervoorlichting, het Nationaal Brandpreventie Instituut (NBPI), zijn eigen einde al voelde naderen. Terugkijkend moeten we constateren, dat er misschien wel een terechte waarschuwing verpakt was in de prikkelende kop. Een op de jeugd gericht boekje dat via het onderwijscircuit verspreid werd, was de aflevering 'Brandweer' in de serie 'Kijkdoos'. Door het rijkelijke gebruik van foto's werd daarmee een prachtig tijdbeeld van de toenmalige brandweer gecreëerd. Wie het nog in zijn kast heeft staan, moet het nog maar eens doorbladeren. Zo zag de brandweer er dertig jaar geleden nog uit! Voor de oudere jeugd lanceerde HHS het fraaie fotoboek DAF Brandweervagens 1950-1985, dat overigens recent nog eens kleurig herdrukt is.

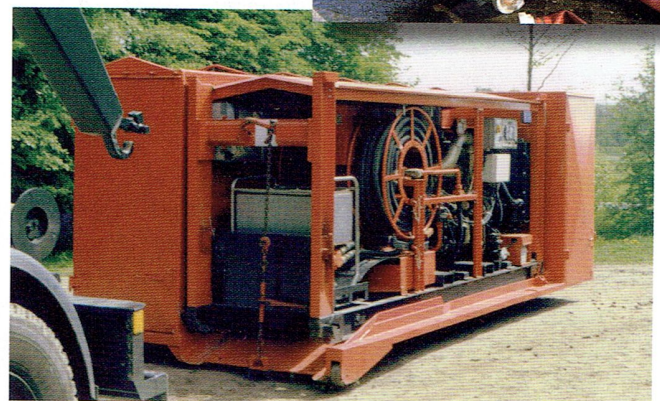

*Vanaf 1986 werden de dompelpomp-units uitgerold over Nederland. Elke regio kreeg er wel een paar, evenals een bijbehorend containervoertuig, later haakarmvoertuig genoemd.
Foto: Bas van Deelen*

Een tijdje hebben de beide oprichters van de vereniging zorg gedragen voor de inhoud en het maken van het verenigings-tijdschrift maar al snel hadden ze geen tijd (zin?) meer in het knip- en plakwerk in tegenstelling tot het schrijven van artikelen, dat heeft altijd hun aandacht blijven houden. Het knip- en plakwerk werd overgenomen door ook weer een lid van de vereniging en echtgenote van één van de oprichters: Mieke Janssen. Zelf is ze niet erg geïnteresseerd in de brandweer (haar fotobijchriften kwamen nooit verder dan "dit is een mooie rode brandweerauto", maar in al die jaren is zij wel de constante gebleven in het maken van het blad.

In de tijdsperiode waarin we nu over het blad schrijven had de vereniging een nieuwe voorzitter en het blad een nieuwe hoofdredacteur: Ton van Eijdsen. Hij zorgde voor het verzamelen van de artikelen, zorgde voor aanvullingen, toevoegingen of correcties. Hij bepaalde wat er in het blad kwam en ging zelf ook nog achter artikelen of meer foto's aan. Nog altijd werden (en worden) die artikelen om niet door leden van de vereniging of abonnees ingestuurd. Zes keer per jaar stuurde Ton een dik pak kopij naar HHS Uitgeverij. Alles nog op papier want de computer was nog geen gemeengoed en van het Digitale Netwerk hadden we nog niet eens wat gehoord. Dat wil zeggen dat alle artikelen eerst overgetypt moesten worden en dit zetwerk ook weer nagekeken moest worden. De aangeleverde foto's kregen een aparte behandeling: die werden op film gezet nadat was uitgerekend hoe groot het formaat moest worden (afhankelijk van de plaats op de pagina). Mieke had hier veel moeite mee: een kleine foto van 5 bij 5 centimeter kostte net zo veel als een paginagrote foto. De prijs van de lithos (15 gulden per foto) maakte dat de lay-out door haar aangepast werd: hoofdzakelijk grote, en vooral minder foto's! (ons ben zunig!). Ook de heren van de drukkerij hadden soms moeite met onze foto's: een uitgebrand zwembad kwam op de kop in het blad terecht. . . .

*Bij het nieuwe watertransportsysteem hoorden ook enkele grote verdeelstukken met nog ongekend grote aansluitingen. Ook dat was een kwestie van oefenen.
Foto: Bas van Deelen*

*Met een paar oefeningen was het werken met de dompelpompen meestal wel onder de knie. De brandweer kreeg hiermee waardevolle aanvullingen op het eigen materieel.
Foto: Bas van Deelen*

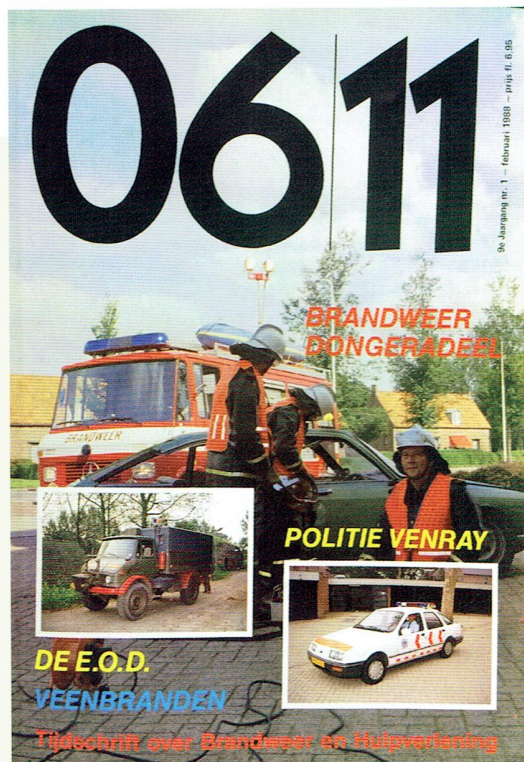

Bij Tiel kwam de derde grote rivierblusboot van het Ministerie van Binnenlandse Zaken te liggen, de 'Batouwe'. Het vaartuig bleef bijna 30 jaar in dienst. Foto: archief NBDC

En als we toch gaan vergelijken: jaargang 1988 was opnieuw een compleet nieuwe start voor ons tijdschrift. Om te beginnen was de titel aangepast in '06-11', omdat ook het landelijke alarmnummer die metamorfose had ondergaan. Maar het nieuwe blad had nu ook een prachtige kleurenkaft en in het binnenwerk waren nu ook een flink aantal kleurenpagina's te vinden. De drukprocedures waren nog te duur om full colour te gaan printen, maar dit was natuurlijk al een hele vooruitgang. En, niet minder belangrijk, het aantal pagina's werd uitgebreid van 28 naar 40! Nog meer en nog mooier geïllustreerd nieuws van en over de hulpverleningsdiensten! Volgende keer bladeren we door de 06-11 tot de naamsverandering in Eén-Eén-Twee in 1997.

In 1988 nemen we wederom een grote stap: kleurendrukwerk! In de huidige tijd maakt het niet zo veel uit of je zwart/wit of kleur drukt, het is gewoon één drukgang, maar in die tijd betekende kleurendruk drie drukgangen extra. In plaats van alleen een zwarte drukgang moest nu een drukgang cyaan, een drukgang magenta en een drukgang geel gemaakt en gedrukt worden. Dus extra platen maken. En vervolgens moesten die platen vier keer op de machine en er weer vanaf en de vellen papier moesten 4 x (goed) gedrukt worden. Dus eigenlijk drie keer zo duur. Maar dankzij de ondersteuning van diverse bedrijven in de vorm van advertenties was het mogelijk om nu die stap te maken.

Het blad werd op vellen papier in A2 formaat gedrukt. Dat wil zeggen dat er 8 pagina's per keer gedrukt werden (voor- en achterkant). Zo'n vel werd katern genoemd. We begonnen met slechts één katern in kleur, dat wil zeggen dat we per blad 8 pagina's in kleur hadden. Dat leverde heel wat denkwerk (en vooral menige ruzie) op om de beste/mooiste foto's op de kleurenpagina's te krijgen en die pagina's dan weer op de juiste plaats (het kleurenkatern) in het blad te krijgen (die pagina's waren dan weer door het blad verspreid). Door het aangename aanbod van artikelen werd meteen besloten om het blad dikker te maken en niet alleen de focus te leggen op brandweer. Brandweer zou wel de hoofdmoot blijven maar er kwam ook meer aandacht voor andere '0611-diensten'. De layout en de kaft werden meteen gerestyled: meer ruimte en lucht in het binnenwerk en op de kaft kwam een staande foto! Niet de makkelijkste keuze voor een kaft: er zijn niet veel 'staande' voertuigfoto's. Overigens een keuze die we voor de huidige lay-out van de kaft weer gemaakt hebben.

Met ingang van de jaargang 1988 wisselde de naam naar '06-11' en werden de kaft en veel binnenpagina's in kleur gedrukt en ging het aantal bladzijden van 28 naar 40!

"Voorlichting? Begin er niet aan...."

"Voorlichting? Begin er niet aan...." staat boven het eerste hoofdstuk van een boek dat in december 1986 verscheen, en dat voor ieder brandweerkorps van belang is. Het boek heeft als titel "Voorlichting voor en door de brandweer" en in tegenstelling tot wat men uit de hiervoor vermelde hoofdstuktitel misschien zou vermoeden gaat het dus juist over het wél bedrijven van voorlichting. Een onderwerp waar vaak geen of niet de juiste aandacht aan wordt besteed.

'Begin er niet aan!' kopte '0011' over voorlichting door en voor de brandweer. Toch werd hiermee de kiem gelegd voor een volwassen aanpak van de voorlichting.

0611

11e jaargang nr. 4 - augustus 1990 - prijs fl. 6,95

50 JAAR INSPECTIE

Tijdschrift over Brandweer en Hulpverlening

0011

TJDSCHRIFT
over
BRANDWEER
en
HULPVERLENING

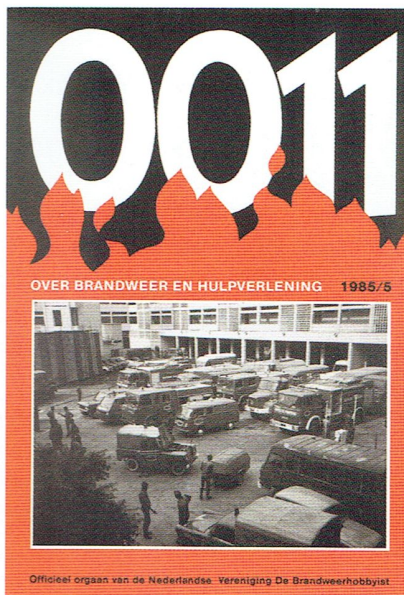
12 FEBR. 1981 nr. 1982-1

ORGAN VAN DE
NEDERLANDSE VERENIGING
BRANDWEERHOBBYIST

IN DIT NUMMER O.A.:

- CORPS NOBIELE COLONIES
- LONDON SALVAGE CORPS
- DE 5 TOEKCODE

UITGAVE VAN HOLLAND HOBBY / SILEX

OVER BRANDWEER EN HULPVERLENING 1985/6

Officieel orgaan van de Nederlandse Vereniging De Brandweerhobbyist

40 jaargangen: van N

In 1980 verscheen het 'orgaan' van de Nederlandse Vereniging 'De Brandweerhobbyist' voor het eerst als een heus tijdschrift. Een eigen naam en een eigen

identiteit, die zich in de afgelopen 40 jaargangen ontwikkelde tot het professionele blad dat de 'Eén-Eén-Twee' nu is. In deze en de komende uitgaven bladeren we voor u door de jaargangen.

Door Gerard Koppers

De vorige keren keken we naar de steeds professioneler technieken om tekst en foto's op te maken en in 1988 werd het tijdschrift gelanceerd onder de titel '06/11', naar het op dat moment overal in Nederland in te voeren alarmnummer. Wie 06-11 draaide (je had toen nog kiesschijven!) of toetste, kwam terecht op een centrale in het telefoondistrict waar men zich bevond. Die centrale stond meestal op de politiemeldkamer en als de centrale zich meldde, was het de bedoeling dat men meteen riep welke hulpdienst men wilde en vooral in welke plaats. Omdat binnen

Op zowel Brand 88 als de Interschutz in Hannover werd de nieuwe Iveco-schuimbluswagen van Velsen getoond. Foto: Gerard Koppers
Het eerste nummer van het 'nieuwe' blad begon met een uitgebreide reportage over de EOD door Jaap de Jong en Piet Hoving met veel unieke foto's. Foto: Gerard Koppers

Nieuwsbrief tot Brandweertijdschrift (4)

Op Brand 88 werd de 'Kobra' geïntroduceerd, waarvan de achterkant omhoog kon voor betere toegang tot de pomp en materiaalruimten. Dit is die in Amstelveen. Foto: archief NBDC

Op Brand 88 had HHS Uitgeverij een eigen stand, omdat er zoveel nieuwe en interessante brandweerlectuur beschikbaar was gekomen. Het werd een succes. Foto: Piet Hoving

zo'n telefoondistrict vaak maar één of twee regionale alarmcentrales of meldkamers waren, kwamen vergissingen rond de locatie niet zo snel voor. Met de mobiele telefonie, die alleen maar centraal op de Rijkspolitie-meldkamer in Driebergen kon komen, was het flink ingewikkelder om de exacte locatie aan te geven.

Voor de lezers van het blad 06-11 maakte dat niet zoveel uit. Ze hadden een prachtig tijdschrift met goede kwaliteit foto's en drukwerk en kennelijk was de formule zó geslaagd, dat ze tien jaar ongestoord in stand kon blijven.

Brandweertentoonstellingen

In die tien jaar waren er in Nederland twee grote brandweertentoonstellingen: Brand 88 en Brand 92, beide in de Amsterdamse RAI. Aan de editie van 1992 was ook nog een grote Europese rampenbestrijdingsoefening verbonden, die plaatsvond op een voormalige olieraffinaderij in het Amsterdamse westelijk havengebied. Mede dankzij het fraaie weer konden er prachtige fotoreportages gemaakt worden. Brand 88 was het toneel van veel materieel dat

de komende decennia het beeld bij de brandweer zou bepalen. Naast de Rijksvoertuigen en de haakarmvoertuigen en -bakken waren er veel tankautospuiten van het onbedoeld standaard geworden model van een chassis met een cabine van de club van 4 en een Doeschot-Rosenbauer opbouw, die zeer succesvol was in die jaren. Amsterdam kocht er al meteen dertien. Ook stond er de grote Iveco-schuimbluswagen, die een paar

Tijdens de zonovergoten Inspectiedag in Crailo in 1990 namen minister Ien Dales en hoofdinspecteur Herkemij het defilé van de deelnemende wedstrijd ploegen af. Foto: Bas van Deelen
Links: Mr. Pieter van Vollenhoven ontving op Brand 88 het eerste exemplaar van de HHS-uitgave over de Amsterdamse brandweer in aanwezigheid van burgemeester Van Thijn en commandant Herkemij. Foto: Frans de Waal

weken later op de Interschutz in Hannover ook te zien was. Bij Brand 88 zagen we ook de revolutionair ogende Back-up, waarbij de achterkant van de tankautospuiter omhoog ging, zodat de pompbediener een beetje beschermd stond bij slecht weer. Het werd uiteindelijk geen groot succes, maar het was wel leuk om te zien.

Op Brand 88 had de vereniging natuurlijk ook weer een mooie stand, opnieuw met de klassieke Magirus, maar ook HHS Uitgeverij had deze keer een eigen stand. Er was immers zoveel mooie en interessante brandweerlectuur beschikbaar, waaronder het net verschenen boek over de Amsterdamse brandweer, waarvan het eerste exemplaar door de auteur werd overhandigd aan mr. Pieter van Vollenhoven, die de tentoonstelling officieel geopend had. Wie kon toen vermoeden dat de auteur zeventien jaar later nog eens in dienst zou treden van de Onderzoeksraad voor Veiligheid van Van Vollenhoven?

Evenementen en boeken

Hét evenement van de jaren negentig was natuurlijk de Inspectiedag op het

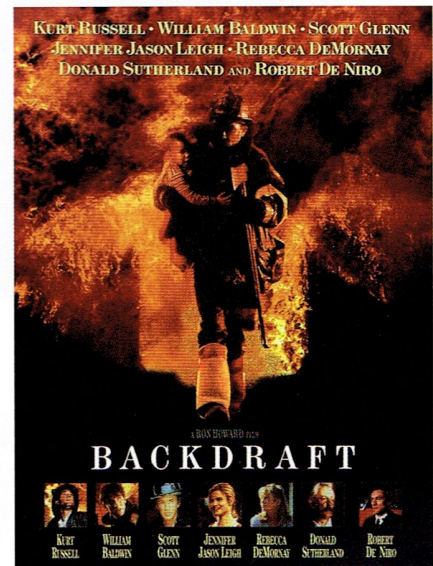
KMC-opleidingscomplex te Crailo.

Aanleiding was het 50-jarig bestaan van de Inspectie voor het Brandweerwezen in 1990. Talloze instellingen waren daar vertegenwoordigd, minister Ien Dales nam het defilé af, er werden wedstrijden gehouden en het was prachtig weer. Later in het jaar verscheen er nog een prachtig overzichtswerk van de geschiedenis van de inspectie, waarin vooral de bestuurlijke ontwikkeling van de brandweer aan bod kwam.

Naast het inspectieboekje verschenen

Alle kleuren rook die je kon verzinnen, werden zichtbaar bij de spectaculaire brand bij CMI aan de Keileweg in Roiterdam in 1996. Het leidde tot een herbezinning op procedures. Foto: Archief NBDC

De bioscoopfilm 'Backdraft' zorgde voor spectaculaire maar weinig realistische beelden. Niettemin was het een indrukwekkend geheel.

In juli 1992 ontplofte de chemische fabriek Cindu in Uithoorn, waarna de media zich massaal op de gebeurtenissen stortten. Foto: Robin Jonkman

er in die periode nog andere prachtige drukwerken op het gebied van de brandweer, zoals 'Groot Alarm' van Vermande en 'Ter Plaats in Drie Minuten' van HHS, die op de RAI in 1992 gepresenteerd werden. Ook vierden vele brandweerkorpsen hun jubilea in die tijd nog met het uitbrengen van gedenkboeken, waarin de lokale brandweergeschiedenis tenminste behoorlijk werd vastgelegd. De moeite waard waren vooral 'Die brand moet uit' van André Broeshart uit 1989 en 'Voor hete vuren' uit 1991 over respectievelijk Den Haag en Haarlem. Ook brandweerdrukwerk met een gomlaagje kwam in de belangstelling. Er ontwikkelde zich een heuse afdeling (pyro) filatelie, die regelmatig interessante emissies onder de aandacht bracht. Er kwam ook een bijna iconische speelfilm over de brandweer uit. In 1991 verscheen de film 'Backdraft', die door vele brandweermensen hoofdschuddend werd gadeslagen wegens de toch wel ver van de werkelijkheid getoonde actiebeelden, maar voor het grote publiek was het smullen en het zette de brandweer weer eens neer als ware helden, maar vooral toch ook als gewone mensen.

Grote en kleine rampen

Het laatste decennium van de vorige eeuw kenmerkte zich ook door een reeks rampen, die dankzij de moderne media steeds meer medeleven maar ook verontwaardiging leken te veroorzaken. In 1989 werd mediastad Hilversum opgeschrikt door een ongekend felle brand in het restaurant 'Boedha', waarbij drie mensen om het leven kwamen. De OvD was onze eigen secretaris, dus de lezers kregen een gedetailleerd verslag uit de eerste hand. In februari 1992 crashte een F-16 straaljager in een achtertuin in Hengelo, wonderwel zonder slachtoffers. In april 1992 kreeg Roermond te maken met een aardbeving met een kracht van 5.5 op de schaal van Richter,

letters moest dan weer een soort dymotape aangeschaft worden. De computer leverde al snel alles wat je wilde aan letters ook in dikte en cursief (en dik cursief). Klein puntje hierbij was dat alles op scherm er wel leuk uitzag maar de bijbehorende printer moest toch ook wel wat kunnen. En in het begin kon die printer van ons niet zo veel dus ging de kwaliteit van de tekst in het blad en van de boekjes toch enigszins achteruit. Goed te zien is dat nog steeds in het boekje van de lichtstad. Gemaakt met de 'modernste middelen' van die tijd maar met een simpele printer. De stroken tekst uit de printer werden nog steeds geknipt en op 'moedervellen' geplakt.

De vernieuwingen bij HHS Uitgeverij gingen niet zo snel, bij de drukkerij wel. Aldus Pagemaker (een DTP-programma) was in 1985 al gelanceerd en wil je als drukkerij mee blijven drukken moet je mee met de tijd. En de heren van de drukkerij waren enthousiast. Vervolgens werd er door hen niet alleen gedrukt maar ook druk uitgeoefend op HHS om over te stappen op de nieuwe tijd. Tenslotte was hun letterzetter (in de eerste jaren dat wij bij de drukkerij kwamen hadden ze voor speciaal drukwerk nog steeds een letterkast met een handletterzetter!!) ook meegegaan in de tijd: de letterkast was allang weg.

Er moest een krachtigere nieuwe computer aangeschaft worden, Aldus Pagemaker kwam er op en Mieke moest maar eens naar een cursus. Begin jaren negentig kon de lichtbak weg en werd het blad op de computer gemaakt. Heel groot voordeel hierbij was dat we nu eindelijk zelf de foto's konden plaatsen. In eerste instantie werden de foto's met een handscanner gescand. Een heel nauwkeurig karwei want bij diep ademen ging het al mis, laat staan dat iemand tegen het bureau aan kwam of ergens een deur dicht deed. Om te voorkomen dat er helemaal geen blad meer gemaakt ging worden werd er snel een goede scanner aangeschaft. HHS was overgegaan op DTP een vooruitgang die door de lezers niet meteen te zien was maar wel een enorm gemak en tijdswinst bij het maken opleverde.

Nog steeds was het grootste deel van het blad in zwart-wit en het gepuzzel met de kleurenpagina's werd irritanter omdat de artikelen steeds meer vergezeld werden door goede kleurenfoto's en we dus meer foto's in kleur in het blad wilden opnemen. Maar door de hoge kosten van het oude drukwerk procedé met 8 pagina's en 4 drukgangen voor het kleurenwerk bleek dit niet haalbaar. De drukwerkvoorbereiding ging wel snel mee in de vaart der volkeren maar het eigenlijke drukken nog niet.

Eén-Eén-Twee

Fraaie reportages uit binnen- en buitenland brachten prachtige beelden van verre brandweerkorpsen, zoals Malta in 1989. Foto: Gerard Koppers
Onder: Ook op Sint Maarten hadden ze in de jaren negentig bijzondere voertuigen, zoals deze tweedehands Amerikaanse autoladder, in 1994 gefotografeerd. Foto: Theo van der Weerden

in juli ontplofte de chemische fabriek van Cindu in Uithoorn, bij de brand in Pension Vogel in Den Haag kwamen elf mensen om het leven, bij een treinongeluk in Hoofddorp in november verloren vijf mensen het leven en op 4 oktober 1992 stortte een vrachtliegtuig van El-Al neer op twee Amsterdamse flats in de Bijlmermeer. Nog was het niet op, want eind 1993 dreigde de Maas te overstromen en enkele Limburgse dorpen onder water te zetten. Met veel brandweer en militairen kon het groot-

De dramatische ramp met de Hercules van de Luchtmacht in Eindhoven in 1996 zorgde voor een langdurige en emotionele nasleep. Foto: Archief NBDC

ste gevaar tijdig gekeerd worden. Het was een nuttige oefening ook, want eind januari 1994 trokken brandweer, politie en Rode Kruis opnieuw in groten getale naar het zuiden voor een volgende overstromingsdreiging. Een ronduit dramatische brand was die in een lomploods in Amsterdam-Noord op 19 april 1995, waarbij drie brandweerlieden ingesloten raakten en overleden. En wie in het Rotterdamse herinnert zich niet de gigantische brand bij CMI aan de Keileweg in 1996, waarbij letterlijk alle kleuren rook te aanschouwen waren. In datzelfde jaar deden zich nog de Hercules-ramp voor en de crash van de Dakota in de Waddenzee. Voor wie het allemaal nog eens na wil lezen, pak gerust de betref-

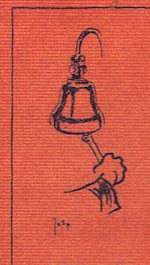
Het gebundelde krantenfeuilleton 'Als de alarmklok roept' bracht een paar afleveringen met mooie brandweerverhalen uit de jaren twintig. Foto: NBDC

fende jaargangen van de 06-11, want daarin werden de incidenten uitgebreid beschreven.

Mooie voertuigen

Ook in deze tien jaren kwamen er veel korpsbeschrijvingen voorbij. Het interessante was in die jaren dat de meeste gemeentelijke brandweerkorpsen de voertuigen lieten samenstellen of op-

ALS DE ALARMKLOK ROEPT

AMSTERDAMSCH
BRANDWEER AVONTUREN
DOOR
J.C.E. SAND

MET EEN VOORWOORD VAN COMMANDANT C. GORDIN J.F.

In het aprilnummer van 1991 besteedde Ton van Eijdsden uitgebreid aandacht aan de nieuwe generaties SAV en MAC van Kronenburg, die nog lang een succes bleken. Foto: Gerard Koppers
De enthousiaste vrijwilligers van het NBDC zorgden er bij Brand 1996 voor dat de eerste website voor de brandweer op internet gelanceerd kon worden. Foto: NBDC

nog steeds en mag zich nog in een grote populariteit verheugen, ondanks dat de brandweervoertuigen steeds meer op elkaar beginnen te lijken.

Geschiedenis

Ook in die tien jaren was er regelmatig aandacht voor de historie. In het eerste nummer van 1988 was een groot artikel opgenomen over de veen-

branden in 1917 in Drenthe, waarbij de Haagse brandweer te hulp moest schieten. Het boek 'Als de alarmklok roept' met een feuilleton over de Amsterdamse brandweer uit 1927, werd in 1992 voor een groot deel in het tijdschrift opgenomen. In 1994 was er aandacht voor het jubilerende korps van Zwolle en een jaar later voor dat van Wassenaar, maar de toekomst werd ook belicht in drie grote artikelen, waarin in 1996 de

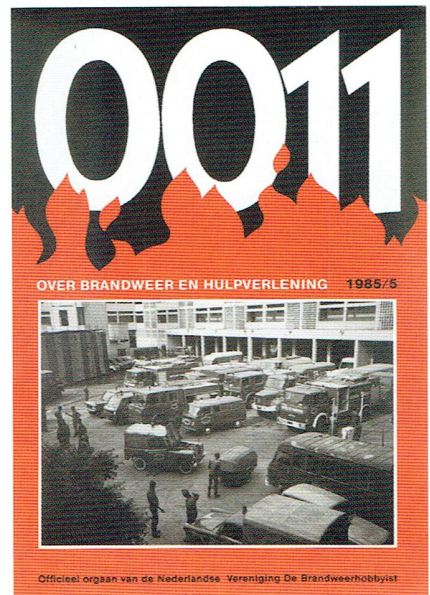
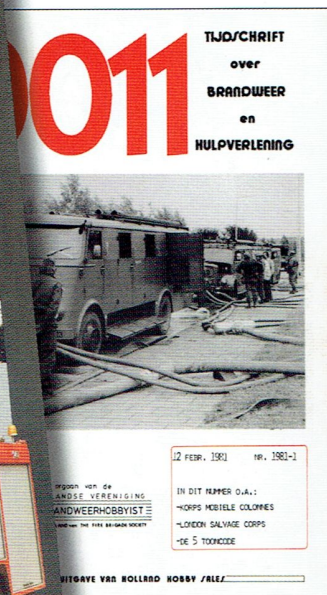
grote veranderingen bij de Rotterdamse brandweer werden beschreven door Ton van Eijdsden.

Verder lezen we dat het Nationaal Brandpreventie Instituut per 1 april 1991 naar de geschiedenis verwezen werd, maar ook dat het Nationaal brandweer-documentatiecentrum was opgericht in 1990. In het februari-nummer van 1995 werd nog uitgebreid het nieuwe Korps Landelijke Politiediensten (weet u nog wel?) beschreven. Het waren kortom roerige jaren, zo tussen 1988 en 1997 en van alle belangwekkende onderwerpen was wel wat terug te vinden in de 06/11. Totdat plotseling in februari 1997 weer een nieuw blad in de bus viel. Met gele kaft en prominent de Amerikaanse bedrijfsbrandweervagen van Sint Eustatius op het front en vooral de nieuwe titel: Eén-Eén-Twee. Daarmee werd één der laatste hoofdstukken in de roemrijke geschiedenis van ons vakblad ingeluid.

bouwen naar hun eigen inzichten. Daardoor was er een grote verscheidenheid aan brandweermaterieel, een prachtige tijd voor de fotografen. Maar ook over de grenzen werden er mooie reportages gemaakt, vooral de Nederlandse Antillen waren ineens in trek, nadat Wim Aichmann Curaçao een keer onder de aandacht had gebracht. Het aprilnummer van 1993 had zelfs een roze kaft, dankzij de reportage over de brandweer op Flamingo Airport op Bonaire. Zo'n kleur gold toen als zeer gedurfd en eerlijk gezegd, zijn we het later nooit meer tegengekomen! Ook uit andere landen en van andere disciplines kwamen er interessante reportages. Vanaf december 1993 kreeg het blad een nieuwe rubriek: 'Nieuwe Voertuigen', waarin de mooiste foto's van nieuwe brandweervagens met een beknopte technische beschrijvingen geclusterd werden. Deze rubriek bestaat

Jaargang 1997 opende met een nieuwe naam en een reportage over Saba en Sint Eustatius, waarin ook deze fraaie auto van Statia Terminals was opgenomen. Foto: Theo van der Weerden

40 jaargangen: van N

In 1980 verscheen het 'orgaan' van de Nederlandse Vereniging 'De Brandweerbobbyist' voor het eerst als een heus tijdschrift. Een eigen naam en een eigen identiteit, die zich in de afgelopen 40 jaargangen ontwikkelde tot het professionele blad dat de 'Eén-Eén-Twee' nu is. In deze en de komende uitgaven bladeren we voor u door de jaargangen.

Door Gerard Koppers

De titel 'Eén-Eén-Twee' verscheen op het eerste nummer van 1997 en tot op heden is dat zo gebleven. Deze keer kijken we naar de aanloopperiode van de fullcolour druk, die in 2004 al begon. Dat lijkt misschien een beetje kort tijdsperk, maar al bladerende moeten we constateren dat het wel een historisch tijdsperk was. In die jaren zijn de brandweer en haar spullen ingrijpend veranderd. Als je uiteindelijk maar 20 jaar terug gaat in de tijd en ziet wat er

allemaal gebeurd is, realiseer je je pas hoe bijzonder het was om getuige te zijn van die jaren.

Eén-Eén-Twee of 1-1-2

Al in het tweede nummer van 1997 was er aandacht voor de plechtige ingebruikneming van het landelijk alarmnummer 112 ('Daar red je levens mee!') door toenmalig minister van Binnenlandse Zaken Hans Dijkstal. De vervanging

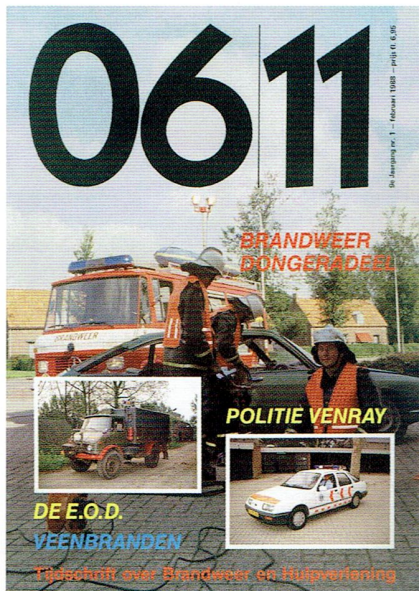
Op 27 februari 1997 werd het landelijk alarmnummer definitief in gebruik genomen en werden alle hulpvoertuigen voorzien van stickers om het publiek er aan te herinneren.

van het alarmnummer 06-11 door 112 was ook weer de aanleiding tot de verandering van de titel van ons tijdschrift. Het gebruik van de cijfers '112' als tijdschrifttitel werd ernstig ontraden, omdat op die cijfercombinatie een soort beeldrecht rustte, dat in handen was van

Links: De remise van de Leidse brandweer kort na de oprichting van de beroepsbrandweer in 1943.

Foto: archief Johan Pots

Nieuwsbrief tot Brandweertijdschrift (5)

het ministerie en de EG, want het was immers een Europees alarmnummer. In gewone letters weergegeven konden er geen rechten overtreden worden, zodat dit de titel werd. Degenen die kortheidshalve nog over dit blad schrijven als de '1-1-2' wordt het niet kwalijk genomen. Het is inmiddels na 22 jaar wel duidelijk dat en welk tijdschrift er wordt bedoeld.

En net als in het tijdschrift '06/11' bleven ook de interessante artikelen binnenkomen, met aandacht voor nieuw en oud. In de eerste aflevering van 1997 was er een uitgebreid artikel van Johan Pots over de huisvesting van de Leidse brandweer, met veel aandacht voor details. Wellicht is daarmee ook de interesse in brandweergebouwen in kringen van brandweerhistorici wat aangewakkerd, want in december aanstaande is er zelfs een minisymposium van de Werkgroep Brandweerhistorie van de vereniging over dit onderwerp!

In het eerste nummer was er ook uitgebreid aandacht voor de brandweerkorpsen op Saba en Sint Eustatius, dankzij een prachtige reportage van Theo van der Weerden. Onvermoede schoonheden reden er rond in het zonnigste stukje Nederland. Inmiddels zijn de eilanden bijzondere gemeenten geworden, en bijzonder zijn ze gebleven. En hoe Amerikaans wil je het hebben? De brandweerautogigant Emergency One stapte in 1997 in de Nederlandse markt

Boven: Op Sint Eustatius werd door Theo van der Weerden dit reusachtige kanon voor tankbranden gespot. Inmiddels zijn we in Nederland ook aan dit formaat gewend geraakt.

Rechts: Een memorabele molenbrand was die in 'De Walvisch' in Schiedam op 14 februari 1996, de aanleiding tot de discussies over preventie.

Foto: Roel Dijkstra

en daarmee kwam van alles tussen snelle interventievoertuigen en machtige crashtrucks over de Nederlandse wegen en vliegvelden.

Ook voor de kleine en inmiddels weer verdwenen brandweerautofabrikant Mucar was er aandacht. Joop Riezebos beschreef het bedrijf in het december-

Links: Dennis-brandweerwagens wisten de gebruikers enthousiast te maken en er kwamen er steeds meer op de markt en voor de camera, zoals deze van Cindu Uithoorn. Foto: Gerard Koppers Rechts: Deze fotogenieke Magirus-brandweerwagen maakte deel uit van het korps Sint-Niklaas in België. Foto: NBDC

nummer van 1998, waarbij natuurlijk de Hägglund terreinwagens van Schiphol niet ontbrak. Ook was er in augustus 1999 aandacht voor de Dennis Sabre en Rapier die in korte tijd zeer populair wisten te worden. In het decembernummer van 1999 werd tenslotte de fabrikant Plastisol nog uitgebreid beschreven.

Ook voor Belgische brandweerkorpsen was er aandacht. Kris Henderikx schreef in de afleveringen 3, 4 en 5 van 1998 een klinkende reportage over de brandweer in Antwerpen en in het aprilnummer van 2000 was er een prachtig beeld van de brandweer in Sint-Niklaas. Aan de andere kant van de grens, in Geilenkirchen, ligt de NATO-vliegbasis met onder andere de bekende AWACS-vliegtuigen en de brandweerorganisatie

daarvan werd in het tweede nummer van 1999 onder de loep genomen.

Vuur en water

Ook deze zeven jaargangen waren doorspekt met verslagen van grote incidenten, vroeger en nu. Ton van Eijdsen maakte in het juninummer van 1997 naar aanleiding van de publiciteit rond de gebrekkige aandacht voor brandpreventie in molens een uitgebreid (en geïllustreerd!) overzicht van de belangrijkste molenbranden in Nederland. In het jaar daarop, december 1998, kwam er van de hand van Rob Jastrzebski een uitgebreid verslag van het brandweeroptreden na de zware regenval tussen 14 en 17 september in zuidwest-Nederland, waarbij het Westland vooral getroffen

werd en in oktober in noordoost-Nederland.

Dan was er natuurlijk de ramp, die geen ramp wilde worden, het millennium. Jaren van voorbereiding, oefening en aanschaf van back-upsystemen bleken na de eeuwwisseling alleen maar een goede oefening. En inderdaad, de scenario's voor de uitval van basale voorzieningen en de reactie daarop zijn weer in de kast gestopt en vergeten, zodat bij een volgende echte stroom- of netwerkuitval niemand meer weet wat hij moet doen.

De vuurwerkramp in Enschede op 13 mei 2000 overtrof natuurlijk alles wat we de laatste decennia meegemaakt hadden in Nederland en in het juninummer was er meteen een uitgebreid verslag van Rob Jastrzebski en Marcel

Boven: Daags na de vuurwerkramp leek de wijk Roombeek in Enschede een waar oorlogsgebied. Foto: Remco Jonkman Na alle Nederlandse rampen speelde zich in New York op 11 september 2001 de ultieme ramp af, die de wereld voor goed veranderde. Foto: NBDC

Het dramatische ongeval met de Vlaardingse brandweerauto in 1951 wordt nog jaarlijks herdacht, zo ook in 2001. Foto: NBDC

Kradolfer. Ook de gevaarlijke brand op de dag ervoor bij ATF De Pijp in Drachten kreeg aandacht, dankzij het verslag van Wim Aichmann. De dramatische cafébrand op 1 januari 2001 in Volendam ontsnapte natuurlijk ook niet aan de aandacht en in het tweede nummer van 2001 werd stil gestaan bij de ramp in Vlaardingen, waar in 1951 bij een brand in de Wilhelminahaven vijf brandweerlieden om het leven kwamen en die na vijftig jaar uitgebreid herdacht werd. In datzelfde Vlaardingen woedde op 6 maart 2002 een langdurige brand in het m.s. 'Friesland', waarbij zelfs GRIP4 werd afgekondigd. In het maartnummer van 2002 was er al een verslag. En een nieuwe watercalamiteit, die zich op 26 augustus 2003 voordeed door de aardverschuiving van een dijk in Wilnis vond in oktober 2003 zijn weg naar de pagina's van de Eén-Eén-Twee.

Met enige aarzeling had HHS de overstap naar DTP gemaakt, maar de voordelen waren al snel evident. Geen stroken meer uitknippen en op vellen plakken, voor de correcties geen zinnen meer uitknippen en dan over de fouten plakken. Niet meer in paniek achter de katten aan omdat die nog niet geplakte stroken van de lichtbak jatten. En wat ook belangrijk was: vanaf nu konden de pagina's voordat ze gedrukt waren, bekeken worden en de foto's op zicht groter (of kleiner) gemaakt worden, al naar gelang er ruimte op de pagina over was. Saaie stukken in een foto (veel lucht of veel zwart) konden gebruikt worden voor tekst of voor een andere foto, kortom met het beeld kon veel meer geknutseld worden. Een ander groot voordeel was dat er in Nederland al snel in (bijna) ieder huishouden een computer was en dat de teksten niet meer overgetypt hoefden te worden maar op floppydisk naar de redactie gestuurd werden. Ideaal!

Heel langzaam kwamen nu ook de digitale camera's in opmars zodat de foto's niet meer per post opgestuurd hoefden te worden en niet meer gescand. Nog meer gemak zou je denken want dan konden de foto's zo op de floppydisk mee met de tekst en het enige dat er nog mee gedaan moest worden was op de pagina plaatsen. Scheelde ook nog eens enorm in de portokosten. Helaas kostte dit toch iets meer moeite. De eerste digitale camera's hadden nog niet zo veel opslagcapaciteit en voor drukwerk heb je foto's met een hoge resolutie nodig. Wat op scherm er leuk uitziet werkt niet voor drukwerk. Waar HEMA nog leuk mee uit de voeten kan, slaan in drukkerijen de noodremmen op aan. En als we de regels van de drukker nauwkeurig in acht namen konden we met de eerste digitale foto's soms zelfs niet meer dan foto's van 3 x 2,5 centimeter plaatsen. Postzegelformaat! En het vervelendste was dat dit niet uit te leggen was aan de enthousiaste schrijvers en fotografen die de plaatjes inleverden, want bij hun op de computer waren het schitterende afbeeldingen! Vaak grepen we dan maar de HEMA-oplossing aan: we lieten de foto's afdrukken en scanden ze dan weer in met een hoge resolutie. Niet dat je dan goede foto's krijgt, maar de drukkerij belt niet meer in paniek op. De postzegeltjes van het begin van de digitale fotografie werden steeds groter. Voor dit nummer is de grootste afmeting 60 x 40 centimeter die we zo op 300 dpi kunnen plaatsen.

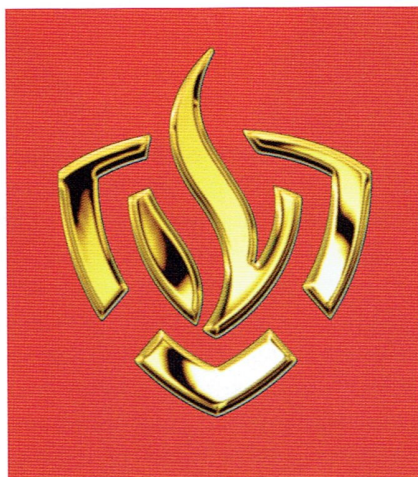
Kleurendrukwerk werd ondertussen goedkoper omdat andere druktechnieken in opmars kwamen. Machines die alleen door heel grote drukkerijen aangeschaft konden worden, zowel qua ruimte als qua financiën. En na jarenlang geholpen te zijn door Drukkerij de Kleijn was het moeilijk om over te gaan naar een andere drukkerij. Een stap die we wel moesten nemen want zij konden hier niet in mee.

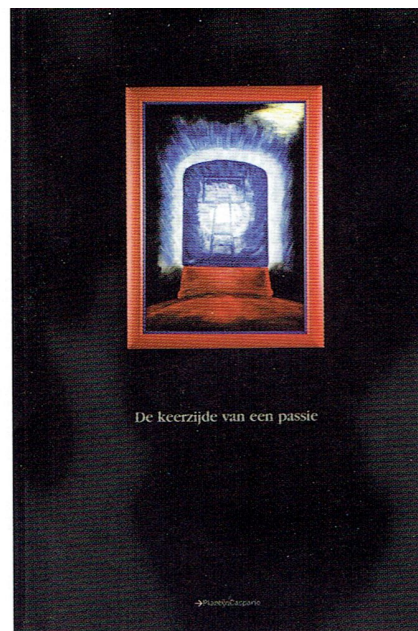
De Delftse experimentele TS-4 met One-Seven deed veel stof opwaaien in Nederland. Foto: Bas van Deelen

In 2000 begon Brandweer Amsterdam met de ingebruikname van de eerste van twintig beeldbepalende Smarts voor controletaken. Foto: Brandweer Amsterdam

In 2002 werd het nieuwe brandweerlogo geïntroduceerd. Het kon niet rekenen op applaus overal, maar het is inmiddels aardig ingeburgerd.

Het dramatische ongeval in Harderwijk in januari 1998 leidde tot een herdenkingsboek. Foto: NBDC

De Interschutz in Augsburg in 2000 was natuurlijk ook weer aanleiding tot het produceren van vele speciale modellen voor de verzamelaars. Foto: Schuco

In nummer 1 van 1998 was een reportage opgenomen van de dodelijke brand in Harderwijk in januari, waarbij twee brandweerlieden omkwamen. Het was toevallig ook het jubileumjaar

van het korps, maar dan met een zwart randje. Het aprilnummer van 2003 stond helaas in het teken van de brand in de Haarlemse Koningkerk, waarbij drie brandweerlieden het leven lieten.

Brandweerkorpsen

Het was de tijd van voor de Wet veiligheidsregio's, dus er waren nog volop redelijk zelfstandige gemeentelijke brandweerkorpsen, die ieder hun eigen inkoopbeleid hadden, zeker waar het brandweervoertuigen betrof. Dat zorgde voor een grote diversiteit bij zowel de brandweer als de voertuigfabrikanten. Het nieuwe fenomeen 'Gezamenlijke Brandweer' in het Rotterdamse havengebied kreeg door zijn aparte taken een keur aan interessant materieel dat in het augustusnummer van 1998 uitgebreid beschreven werd door Ton van Eijsden

en Bas van Deelen. Ook de brandweer van Schiphol kreeg aandacht, want in augustus 1999 werden de imposante crashtrucks MAC12 en MAC11, de Hägglund-terreinwagens, de BVM unit en de voertuigen van de gebouwenbrandbestrijding beschreven en getoond. In juni 2002 publiceerde Ton van Eijsden nog een prachtreportage van de bedrijfsbrandweer bij Chemelot.

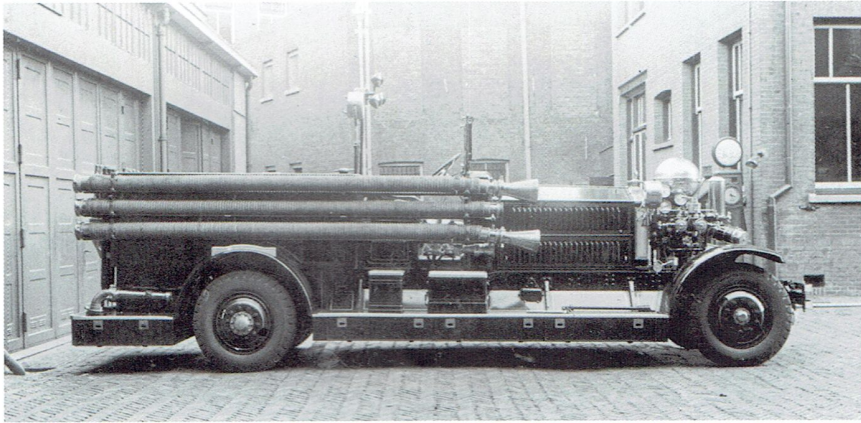
In het augustusnummer van 2000 was in het midden een poster opgenomen van het Hoofddorpse hulpverleningsvoertuig HV-3, beschreven in een artikel van Erik Schwartz. In dat nummer werd ook het nieuwe eerste-aanvalvoertuig van Delft beschreven, waarbij werd uitgerukt met vier man en waarop een One-Sevenblusinstallatie zat. Het was een experiment dat met argusogen bekeken werd door andere korpsen met krappe

De Hoofddorpse HV-3 was in augustus 2003 onderwerp van de poster in het midden van het blad, waarmee een aardige traditie geopend werd.

Foto: NBDC

Een fraai overzichtswerk over de roemruchte Rotterdamse Ahrens-Fox autospuiten verscheen van de hand van Ton van Eijdsen in 1998. Foto: NBDC

binnensteden en brandweerbezettingen. Het kon nog kleiner, want de Maarsse brandweercommandant Jack Ruijbing had een blusmotor op basis van een BMW C-1 in gebruik genomen met een IFEX-bluskanon, zo valt te lezen in aflevering 5 van 2000. Over klein gesproken: Brandweer Amsterdam nam in 2000 de eerste acht van uiteindelijk twintig brandweer-Smarts in gebruik voor taken in het kader van het project 'Meer rood op straat'. In februari 2001 werden de nieuwe DAF LF-45 en 55-series geïntroduceerd en in het volgende nummer werd de mega-order voor Kenbri voor 34 E-One crashtrucks verslagen. Daarin was ook een reportage opgenomen over het bedrijf Gemco te Son door Peter Snellen. In het mei-nummer van 2001 werd de opening van Hoogstaal Dutch-Swiss (HDS) in Hoogeveen beschreven, dat een voortzetting was van Hoogstaal, dat het jaar daarvoor failliet was gegaan. In nummer 2 van 2002 werd de firma Visser Carrosserie beschreven en achterom kijkend, kun-

nen we constateren dat de brandweerautomarkt in Nederland goed veranderd is in die afgelopen twintig jaren. In december 2001 werd de 175-jaar oude brandweer Delfzijl uitgebreid belicht en in oktober 2002 stond een reportage over de brandweer op Texel door André van Dam en in het daaropvolgende nummer werden de warmere eilanden Bonaire en Aruba nog eens brandweertechisch onderzocht.

Brandweererfgoed

Die verscheidenheid was vroeger nog erger en over de brandspuitfabrikanten van honderd jaar en ouder verscheen in het oktobernummer van 1997 een artikel, dat de opmaat vormde voor een publicatie van de Werkgroep Brandweershistorie. In het aprilnummer van 1998 kunnen we lezen dat het Haags brandweermuseum heropend werd op de begane grond van het nieuwe hoofdkantoor van het korps en in 1999 nummer 1 staat een verslag van de presentatie

De Nationale Collectie Bescherming Bevolking, kortweg NCBB, timmerde actief aan de weg om het snel verdwijnende erfgoed van de BB veilig te stellen. Foto: Gerard Koppers

van het boek 'Ahrens-Fox in beeld' aan de 86-jarige heer Ras en minister Bram Peper in zijn rol als oud-burgemeester van Rotterdam. De restauratie van de 'Ouwe Bram' van Wognum, eigenlijk de oude Austin autospuit van Nederhorst den Berg, werd in het juni-nummer van 2000 beschreven. De oprichting van de Nationale Collectie Bescherming Bevolking werd in oktober 2005 belicht. Deze actieve club wist zich in korte tijd een grote bekendheid te verwerven, vooral door optredens bij evenementen en beurzen.

Ook wandelende brandweergeschiedenis kreeg een gezicht door de oprichting van de Vereniging van Oud-bevelvoerenden bij de Brandweer op 10 mei 2001, als opvolger van de ter ziele gegane NVBC en de daarvan deel uitmakende afdeling buitengewone leden. Het brandweermuseum in Wassenaar werd heropend door de kleindochter van de oorspronkelijke oprichter G.J. van der Mark, zo valt te lezen in het juni-nummer van 2002 en in het decem-

Voor het Internationaal Brandweermuseum in Rijssen werd zelfs een eigen gebouw opgericht in de oude lokale stijl, dat wel. Foto: Gerard Koppers

Naast het nieuwe logo werd ook een nieuwe voertuigstriping gelanceerd. Dat gaf in het begin nog wel eens vergissingen: hier heeft de tankautospuit van het Nibra het logo nog op de verkeerde manier in de striping. Foto: Gerard Koppers

Eén-Eén-Twee

bernummer van 2003 kunnen we lezen over het fraaie Internationaal Brandweermuseum te Rijssen, gesticht door de in verenigingskringen beroemde Dirk Vlot en zijn vrouw. Ondertussen was op 3 juli 2003 het plan voor het gezamenlijke museum 'Secureon' gepresenteerd volgens het oktobernummer van dat jaar. Uiteindelijk is dat op de financiering stukgelopen en min of meer daarvoor in de plaats kwam er later de P!T-Expo in Almere.

Sommige brandweervoertuigen kregen de kans niet om in een museum terecht te komen, want in de nummers 4, 5 en 6 van 2003 wordt verslag gedaan van een groot transport van brandweermaterieel naar de hulpbehoevende brandweer van Letland.

Noviteiten

Er waren in die jaren volop vakbeurzen, groot en klein, dus het was smullen voor de verzamelaars en fotografen. Van 15 tot en met 19 juni 1999 was er de grote brandweertentoonstelling 'Brand 99' in de RAI in Amsterdam. Naar achteraf bleek, was dat de laatste, want de exposanten zagen de markt al krimpen. In de zomer van 2000 was er de grote Interschutz, deze keer in Augsburg, omdat Hannover de wereldtentoonstelling al onder dak had. We herinneren ons in ieder geval, dat het tropisch warm was die dagen. In mei 2001 en maart 2003 werd in Rosmalen de beurs Ramp & Bestrijding gehouden en in juni 2002 hadden

we de Brandweervakdagen in Hardenberg.

Aan noviteiten zagen we op al die beurzen de IFEX-bluskanonnen voor op motorfiets of onder een helikopter, de 'gewone' bambi-bucket voor bosbrandbestrijding, de 'Octopus', een combinatievoertuig van tankautospuit en hoogwerker, nieuw blusschuim, de hose recovery unit van Kuiten Hytrans en tal van ontwikkelingen op het gebied van meten en bescherming in het kader van ongevalsbestrijding gevaarlijke stoffen en beter hanteerbaar redgereedschap.

En wat te denken van het nieuwe brandweerlogo, dat op 26 september 2002 op het brandweercongres in Rijssen gepresenteerd werd? De vereniging draaide overuren en ging in september 2001 op bezoek bij het Nibra in Arnhem, maar werd zelf ook bezocht. De website van de VBB, die sinds 17 november 1996 in de lucht was, noteerde op 16 augustus 2002 zijn 500.000ste bezoeker! Op bijna alle beurzen was de VBB - meestal in goede samenwerking met HHS - vertegenwoordigd. Een aparte afdeling Filatelie

zag het licht en publiceerde regelmatig over dit onderwerp in de Eén-Eén-Twee.

In die jaren werd het materieel voor de grootschalige ramp- en brandbestrijding over het land verdeeld, werden alle overheidsbrandwerven voorzien van een nieuwe herkenbare striping en begonnen de brandweerauto's in Nederland allemaal al een beetje op elkaar te lijken. Voor de hobby braken onheilspellende tijden aan.

Bij het aantreden van de 25ste jaargang, die van 2004, hadden de tovenaars van HHS een mooie verrassing voor de lezers: het blad verscheen voortaan helemaal in fullcolour, oftewel op elke pagina waren kleurenafbeeldingen mogelijk geworden. Een nieuw tijdperk brak aan.

Boven: Vanaf 2004 was de Eén-Eén-Twee eindelijk geheel in kleur uitgevoerd.

Het IFEX-blussysteem kwam rond de eeuwwisseling in verschillende varianten tevoorschijn. Hier op Brand 99 op een tractor met twee gigantische kanonnen. Foto: Gerard Koppers

TIJDSCHRIFT
over
BRANDWEER
en
HULPVERLENING

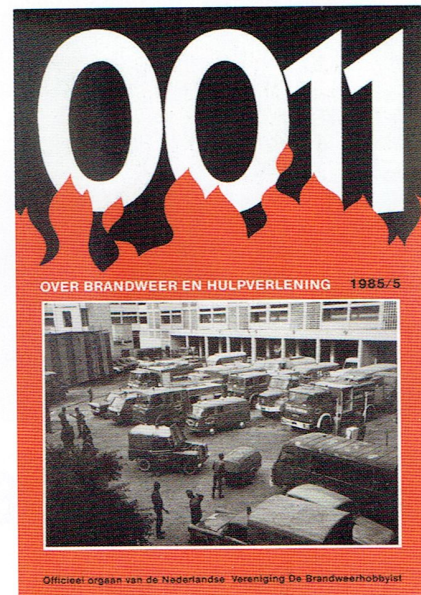
12 FEBR. 1981 NR. 1981-1

OPGEHOUDEN DOOR DE
NEDERLANDSE VERENIGING
VAN DE BRANDWEERHOBBYIST

IN DIT NUMMER O.A.:

- KORPS MOBIELE COLONNES
- LONDON SALVAGE CORPS
- DE 5 TOONKODE

BEZORGER VAN HOLLAND HOBBY / BIEL

40 jaargangen: van N

In 1980 verscheen het 'orgaan' van de Nederlandse Vereniging 'De Brandweerbobbyist' voor het eerst als een heus tijdschrift. Een eigen naam en een eigen

identiteit, die zich in de afgelopen 40 jaargangen ontwikkelde tot het professionele blad dat de **'Eén-Eén-Twee'** nu is. In de vorige afleveringen en deze editie bladereden we voor u door deze jaargangen.

Door Gerard Koppers

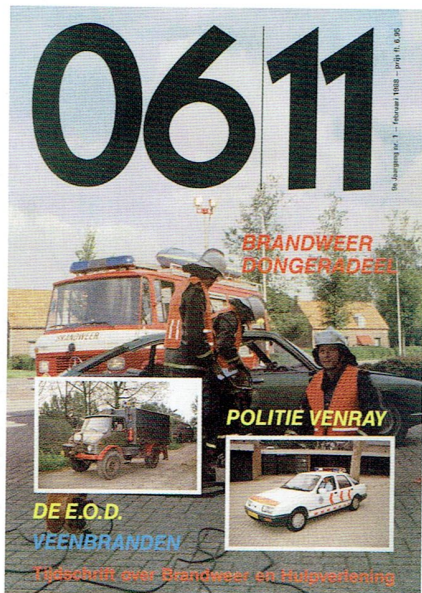
De titel 'Eén-Eén-Twee' verscheen op het eerste nummer van 1997 en tot op heden is dat zo gebleven. Deze keer kijken we naar de periode van de full-colour-druk, die met de 25ste jaargang in 2004 begon. Dan hebben we het over de afgelopen 15 jaar en dat lijkt een overzichtelijke periode. Toch is er veel gebeurd en veranderd. Met name de wet Veiligheidsregio's, die in 2010 van

kracht werd, kreeg grote gevolgen voor het hoofdonderwerp van ons tijdschrift. Uiteindelijk gingen we terug naar slechts 25 brandweerkorpsen met veel minder variatie in het rollend materieel, maar we kregen ook te maken met minder brandweerposten en een teruggang in de beschikbaarheid van personeel door de veranderde maatschappelijke

omstandigheden. Maar ook waren er volop nieuwe zaken, vooral op technisch gebied. Wat te denken van onze handzame draagbare camera's annex telefoons annex computers, robotica, drones en tal van andere twintig jaar

*Boven: De verraderlijke brand in de scheepsloods in de Punt op 9 mei 2008 kostte drie brandweerlieden het leven en was aanleiding tot een veranderde kijk op de brandblussing. Foto: NBDC
Links: De brand in een complex bouwmarkten in Amsterdam-Noord op 26 juni 2008 zorgde ervoor dat een halve woonwijk moest worden ontruimd. Foto: KLPD Dienst Luchtvaart*

Nieuwsbrief tot Brandweertijdschrift (6)

Niet alleen de organisatie, maar ook het uiterlijk van de brandweer veranderde. In het decembernummer van 2005 stond een verslag over het nieuwe brandweeruniform. Foto: NVBR

geleden nog onbestaanbare James-Bondachtige gadgets. Een korte terugblik door de afgelopen jaargangen.

Grote branden

Op 18 december 2003 woedde er een grote cacao-brand bij ADM in Wormer, waarvan in het tweede nummer van 2004 een verslag verscheen. Andere opvallende incidenten waren natuurlijk de brand in het cellencomplex op Schiphol-Oost met elf slachtoffers op 26 oktober 2005, de langdurige brand in het vissersschip in Velsen op 30 januari 2007, de verraderlijk fatale brand in de scheepsloods in De Punt op 9 mei 2008 en het spektakel in de faculteit Bouwkunde van de TU in Delft vier dagen later. Op 26 juni 2008 ging een complex bouwmarkten in vlammen op in Amsterdam, waarbij een halve woonwijk ontruimd moest worden, op 25 februari 2009 stortte een vliegtuig van Turkish Airlines neer bij Schiphol en op 24 september 2009 was er een ernstige

stige treinbotsing bij Barendrecht. Op 5 januari 2011 woedde geruime tijd een mega-brand bij Chemie-Pack Moerdijk. Op de vooravond van de presentatie van een boek over deze brand en de nasleep ervan was hetzelfde industrieterrein het toneel van opnieuw een massale brandweerinzet vanwege een explosie met brand bij Shell Moerdijk. Dat de brandweer wel degelijk kan leren van ongevallen, wordt wel bewezen door het feit dat de laatste brand, waarbij een brandweerman om het leven kwam, die op 8 maart 2010 was aan de Kerkstraat in Veendam. Dankzij alle onderzoeken, aanbevelingen en leergierigheid van de brandweermensen, zijn er sindsdien gelukkig geen voor brandweermensen fatale branden meer geweest in Nederland. Maar laten we het even driftig afkloppen. Zoals de ongevallen allemaal geleerd hebben, zit een ongeluk in een klein hoekje en heeft de mens de neiging om wat gemakzuchtig te worden. Op het gebied van duiken vonden er in 2001, 2005, 2007, 2008 en 2014 ernstige

In juni 2012 werd de eerste herdenking bij het nieuwe Nationaal Brandweermemorial naast het NIFV in Arnhem gehouden. Foto: Jeffrey Koper
 Rechts: Op de IVIC in mei 2009 was een installatie te zien, waarmee de grote slangen voor het watertransport snel en efficiënt kunnen worden opgeruimd. Foto: Gerard Koppers

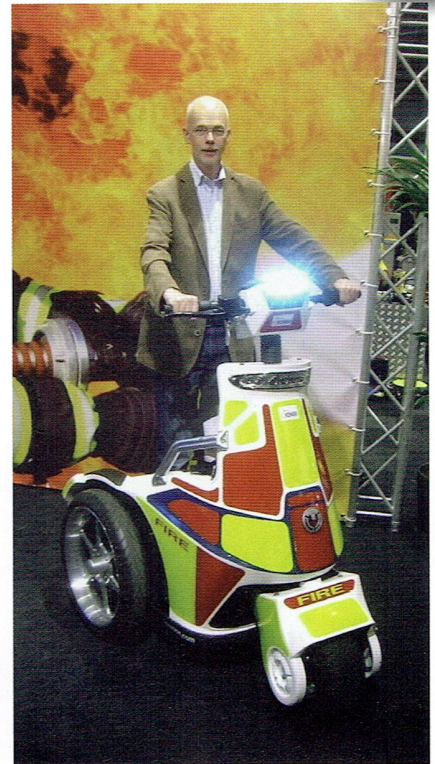
Op dezelfde IVIC van 2009 werden ook de nieuwe aerosol-blusbommen gedemonstreerd, die het goed leken te doen, maar er bleven nog wat twijfels. Foto: Gerard Koppers

ge ongevallen bij de brandweer plaats. En ook dat leverde veel lessen op, maar het had tot gevolg dat de regels zó strak werden, dat het voor veel korpsen niet meer haalbaar was om een duikploeg met alle vereisten van nu in stand te houden. Dat heeft tot veel onbegrip geleid, maar aan de andere kant: wat is het leven van een brandweer-collega waard?

Vanaf 2012 worden bij het Nationaal Brandweermemorial jaarlijks herdenkingen gehouden voor de sinds 1945 omgekomen brandweerlieden. Dat zijn wel van die momenten, waarop die gedachten nog eens spelen en afwegingen in een ander perspectief komen. In de afgelopen tien jaar waren er vele en spannende klussen voor de brandweer, maar die liggen nog vers genoeg in het geheugen. Blader de betreffende jaargangen nog maar eens door.

Beurzen en tentoonstellingen

Het werd steeds drukker en interessanter op beursgebied. Er kwamen nieuwe beurzen, zoals de 'Ramp en Bestrijding', later IVIC en de Brandweervakdagen in Hardenberg en Gorinchem. Ondertussen draaide in Duitsland de Interschutz zijn vijfjaarlijkse cyclus in 2005, 2010 en 2015, waarbij de editie van 2010 plaatsvond in Leipzig. Steeds was er een redactieteam aanwezig en gaven de exposities aanleiding tot verslagen, waarbij natuurlijk de laatste innovaties en uitvindingen aan de lezers van Eén-Eén-Twee voorgeschoteld werden. Vanaf 2004 was er in het blad steeds

Eén van de noviteiten op de Brandweervakdagen van 2009 was een elektrisch karretje voor een snelle verplaatsing van brandweermensen in grote complexen. Foto: Gerard Koppers
 Een maand na de IVIC van 2009 waren in Gorinchem de Brandweervakdagen 2009. Voor veel exposanten en bezoekers een beetje teveel van het goede. Foto: Gerard Koppers

Rechts: Op de Interschutz van 2005 in Hannover was onder andere de compacte Metz-autoladder (20 m) van Dresden te zien. Foto: Gerard Koppers
Onder: Het redactieteam voor de Interschutz 2010 moest voor deze editie naar Leipzig, een stad met veel recente historie. Foto: Interschutz

De hoofdwacht van de brandweer van Leipzig is een typisch DDR-gebouw, om de hoek van de plaats waar de protesten van 1988 begonnen, die uiteindelijk leidden tot de val van de muur. Let op de fotografen, links en rechts in beeld!

een uitgebreide reportage te vinden over met name de hulpdienst-noviteiten op de jaarlijkse speelgoedbeurs in Neurenberg. Dankzij de nauwgezette verslaggeving konden de modelverzamelaars precies verwachten hoe ze hun collecties konden uitbreiden. De lijst met alle nieuwigheden werd zelfs te lang voor opname in het tijdschrift, zodat op de websites van de uitgever en de vereniging speciale supplementen als pdf-documenten geplaatst moesten worden. Een ander soort beurzen dat in die jaren van vóór 'marktplaats.nl' populair was, waren de verzamelaarsbeurzen. Beroomd werden die in Papendrecht en later Dordrecht, die uitgroeiden tot internationale evenementen, die uiteindelijk ook in het buitenland navolging vonden. De verzamelaarsfora op het internet begonnen vanaf 2010 de ruilfuncties over te nemen en later zakte dan ook de belangstelling op en voor die beur-

In 2015 was de Interschutz weer in Hannover en ook daar was het goed toeven voor het redactieteam. De broodjes smaakten in ieder geval voortreffelijk! Foto: Tom Jansen

zen wat in. Ook de vereniging liet zich volop gelden in verzamelaarskringen door de ruil- en contactdagen, soms met thema-exposities, foto- en modelbouwwedstrijden en veilingen. Gezelligheid troef en het mag jammer gevonden worden, dat dit element een beetje aan het wegvallen is in deze tijden van elektronische contacten en sociale media.

Korpsbeschrijvingen

Natuurlijk gingen de korpsbeschrijvingen in al die jaren ook gewoon door. In het februari-nummer van 2004 was een reportage te vinden over de rescue-marshalls op het circuit van Zandvoort,

binnenkort weer een heel actueel onderwerp. In het juni-nummer werd Curaçao opnieuw beschreven, inclusief een fraaie foto die daar in het archief werd aangetroffen. Een jaar later rapporteerden jonge brandweerofficieren over de brandweer op Sint-Maarten. In 2004 en 2005 publiceerde Laurens Bontebal een serie reportages van brandweerkorpsen in Amerika. Van dichterbij was er een beschrijving van het jubilerende korps van Purmerend, die in het aprilnummer van 2005 te vinden was. In het oktobernummer van 2006 was een artikel gewijd aan het 90-jarig bestaan van Schiphol, waarbij in het midden van het blad een prachtige poster van het korps

Boven: In 2010 werd door Iveco-Magirus de 'Multistar' gelanceerd, waarvan uiteindelijk drie versies verschenen. De combinatie van tankautospuiter en hoogwerker kwam in Dordrecht in dienst. Foto: Gerard Koppers

Rechts: De beroemde verzamelaarsbeurzen in Papendrecht en Dordrecht trokken telkens volop bezoekers en verzamelaars. Ook de editie van 2006 werd goed bezocht. Foto: Gerard Koppers

en zijn materieel was opgenomen.

In het augustusnummer van 2007 begon Adriaan Kriek met de eerste reportage van de Internationale Feuerwehr Sternfahrt, toen in Oostenrijk. Hij wist toen kennelijk nog niet hoe verslavend het was en tot op heden kunnen we van elke editie prachtige foto's van de fantastische oldtimers in onze jaargangen vinden. Sint Maarten kwam in juni 2009 weer terug, waarbij de mooiste brandweerkazerne op Nederlandse bodem voor het eerst te zien was. In november 2009 was een ander eiland aan de beurt en werd Texel met zijn prachtige nieuwe kazerne beschreven. Ook de hele grote tankwagens en hele compacte tankautospuiter van de Texelaars kregen daarbij de aandacht.

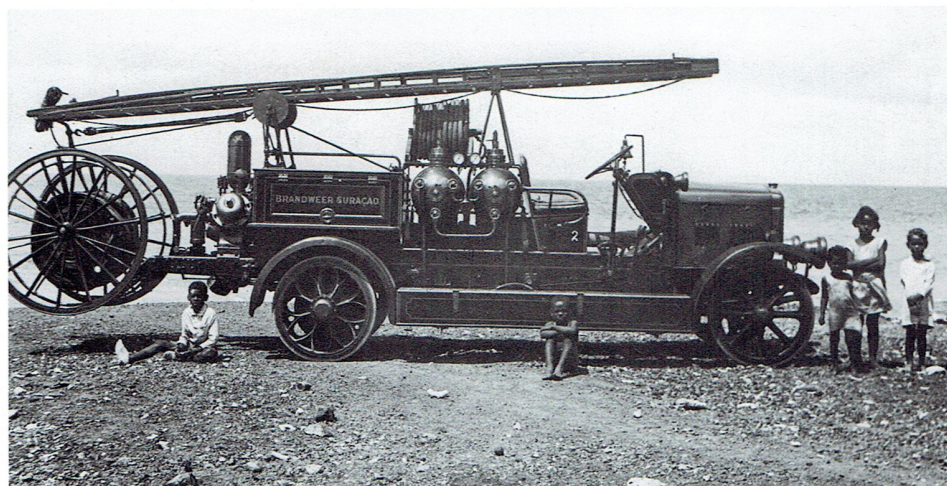
Brandweehistorie

Vanaf de 25ste jaargang leek er wel steeds meer aandacht voor de brandweergeschiedenis te komen. Het begon al met een oproep in het eerste nummer van 2004 van Peter Snellen, Peter Doolgaard en Ad van Haandel om mensen bij elkaar te brengen, die zich bezig hielden met de brandweergeschiedenis. In het juninummer van 2005 kon de oprichting van de Werkgroep Brandweehistorie (WBH) bekend gemaakt worden, toen nog onder auspiciën van het Nationaal Brandweer-documentatiecentrum. In hetzelfde nummer verscheen al één van de eerste vruchten van deze samenwerking, een artikel over de Dennis-autospuiter van Utrecht uit 1920. In het daar-

opvolgende nummer kwam de eerste van een reeks biografieën van bekende brandweerpersoonlijkheden, die van hoofdinspecteur voor het brandweeren Ch.H.J. Brauers. Daarna kwamen de Amsterdamse brandweercommandant C. Gordijn jr., de Eindhovense brandweersfamilie Van der Harten, brandweersfabrikantenfamilie Geesink uit Weesp, Jan van der Heijden, de Rotterdamse brandspuitfabrikanten Bickers, NVBC-voorzitter N.A. Felix, en de fabrikanten L.H. Baghuis, Beduwé en Van Bergen, uitvinder Martinus van Marum, Wasenaars commandant G.J. van der Mark, Carl Metz, Zaans brandweerschrijver

Tijdens een bezoek aan Curaçao stuitte uw correspondent op een fraaie archief-foto van een van de twee Merryweather-autosputten uit 1923 van het eiland.

Foto: NBDC

In oktober 2009 was een ander eiland onderwerp van een reportage: Texel. Daar had men onder andere een zeer compacte Renault-tankautospuit aange-schaft. Foto: Gerard Koppers

H.L.M. van Heijnsbergen, James Braid-wood en de familie Kronenburg aan de beurt. Maar ook andere onderwerpen werden door de WBH aangesneden: In augustus 2006 de historie van de toeters en bellen, in een drieluik vanaf oktober 2008 de historie van 100 jaar autospuit en in december 2009 de roemruchte Ahrens-Fox. Het was het begin van een lange serie, waarbij in vrijwel elke aflevering sindsdien wel iets van de brandweergeschiedenis te lezen viel. Daarnaast werden regelmatig brochures of boeken over bepaalde onderwerpen door de WBH gepubliceerd. Maar niet alleen de WBH timmerde aan de weg. De in 2000 opgerichte Natio-

nale Collectie Bescherming Bevolking (NCBB) opende op 7 april 2004 een permanente expositie in het Nationaal Brandweermuseum in Hellevoetsluis en verscheen met een professionele leven-dige stand op alle edities van Ramp en

Bestrijding en de IVIC. De Stichting Historisch Brandweermaterieel ont-vouwde in het eerste nummer van 2005 zijn plannen voor de reconstructie van de automobiel-stoomspuit van Bikkers uit 1910. In het laatste nummer van

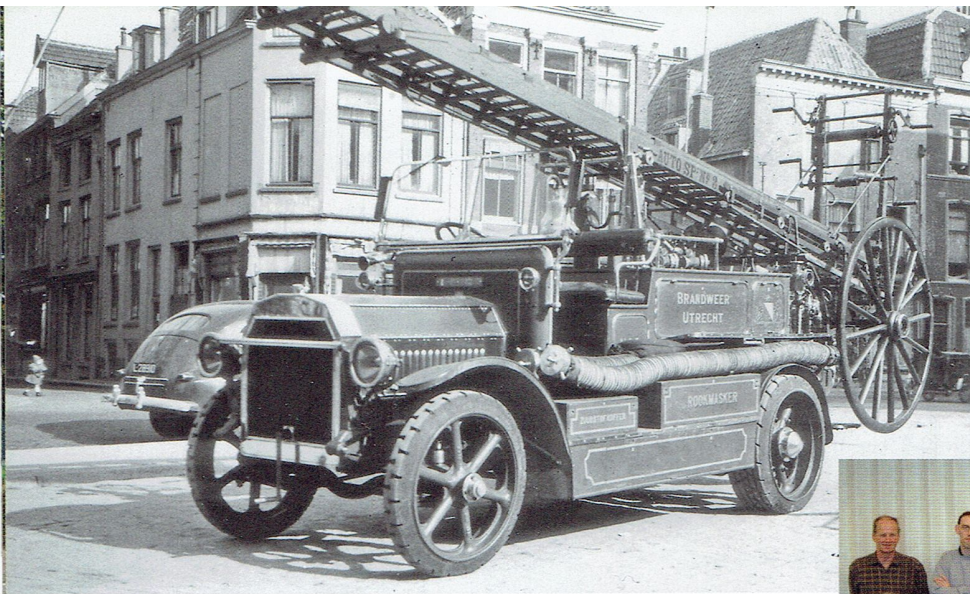

Links: In juni 2009 was te zien hoe mooi de nieuwe brand-weerkazerne op het Antilliaanse eiland Sint-Maarten zou wor-den. Een zeldzame kleurencombinatie. Foto: Gerard Koppers

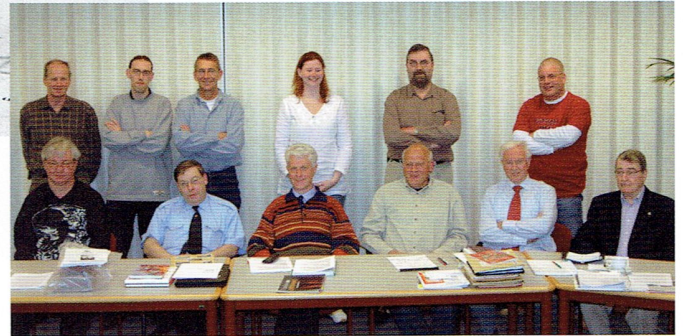
Onder: In het oktobernummer van 2006 was bij het artikel over het korps een poster opgenomen van de brandweer op Schiphol. Foto: Luchthavenbrandweer Schiphol-Oost

links: De Dennis-autospijter van Utrecht uit 1920 werd meteen door de WBH beschreven. Foto: Collectie Ton Vesseur
Onder: In juni 2005 werd de oprichting van de Werkgroep Brandweerhistorie bekend gemaakt en sindsdien verschenen er vele publicaties van deze productieve groep. Foto: Piet Hoving

In het voorjaar van 2007 was er een tentoonstelling over Jan van der Heyden in het Rijksmuseum in Amsterdam. Tegelijkertijd verscheen er een prachtig boekwerk. Foto: RMA

2006 stond een aankondiging van de speciale tentoonstelling over Jan van der Heyden en zijn kunst van 2 februari tot 30 april 2007 in het Rijksmuseum in Amsterdam. In het decembernummer van 2007 werden de nieuwe Stichting Autoladder 1 rond de te restaureren Magirus-autoladder van Gorinchem en de Stichting Historie Brandweer Hengelo uitgebreid voorgesteld. Het Internationaal Brandweermuseum in Rijssen heropende in 2008 zijn poorten na een ingrijpende modernisering. Ter gelegenheid van het feit dat het 80 jaar geleden was, wijdde Johan Pots in het februari-nummer van 2009 een uitgebreid artikel aan de Stadhuisbrand in Leiden van 1929. Al eerder, in 2004, hadden Jan en Ada de Vrie hun speurtocht naar sporen van de Heilige Florianus afgerond en daar een artikel over geschreven, dat in het oktober-nummer van 2004 te vinden is. Kort daarop kwam er ook een publicatie van de WBH over 'Hemelse Helpers' en in december 2016 waren de beschermheiligen van de brandweer onderwerp bij het minisymposium van de WBH in Almere.

In 2012 werd het Jan van der Heydenjaar gevierd ter gelegenheid van de 300ste sterfdag van deze uitvinder/schilder/schrijver/fabrikant/generaal-brandmeester. Dat gebeurde vooral bij Brandweer Amsterdam-Amstelland, die dit heuglijk feit gebruikte voor de lancering van 'Brandveilig Leven'. Maar ook het landelijke congres van de Nederlandse Vereniging voor Brandweezorg en Rampenbestrijding (NVBR) vond in Amsterdam plaats, in combinatie met een bescheiden beurs en vooral demonstraties van innovaties in de traditie van Jan van der Heyden zelf. De NVBR herdoopte zichzelf in 'Brandweer Nederland' en daar ontstond op 9 december 2011 ook een Netwerk Brandweergeschiedenis met enkele vooraanstaande deskundigen op dat gebied. Die gingen zich vooral bezig houden met de organisatie van een internationale bijeenkomst van brandweerhistorici onder auspiciën van het CTIF op 11 en 12 oktober 2012 in Arnhem, Gorinchem en Amsterdam. Daarna werd steeds gezorgd voor bijdragen aan de jaarlijkse bijeenkomst van de CTIF-historici, die telkens een ander onderwerp bij de horens vatten.

Bij alle vernieuwingen bleef ook de VBB niet achter en in 2008 werd een eigen-tijds logo gepresenteerd. Foto: VBB

Vereniging

De vereniging verloor één van de medeoprichters, Henk Los op 10 december 2003, en op 6 maart 2004 nam secretaris René Siebelt afscheid na 28 jaar. In het oktobernummer van 2004 was een reportage opgenomen van de bijzondere excursie naar de Civiele Bescherming in Brasschaat in België. Niet alleen de gezamenlijke bezoeken kregen de aandacht, ook individuele leden kwamen af en toe in beeld. In het eerste nummer van 2006 konden we kennismaken met de toen 16-jarige helmverzamelaar Kees Verwijs. Inmiddels kunnen we vaststellen dat Kees van zijn hobby een succes gemaakt heeft, al was het alleen maar om de grote verzamelaarsbeurzen van de laatste jaren, die hij eigenhandig organiseerde. In het juninummer van 2006 kwamen Piet Hoving en Mieke Jansen, onze eigen eindredacteurs, in de spotlights, toen ze beiden benoemd werden tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Niet alleen wegens hun verdiensten voor de vereniging, maar vooral voor hun inspanningen om de Nederlandse ambulancehulpverlening te professionaliseren. In het aprilnummer van 2009 moesten we vernemen dat de inmiddels in brandweerkringen gevierde auteur René Kuyt was overleden. Op 26 januari 2010 verloren we ook Dirk Vlot, de oerverzamelaar, die het museum in Rijssen eigenhandig opbouwde. De afdeling Fotografie bleef een succes, hoe-

De naam van het blad volgde jarenlang het alarmnummer. Maar met de op handen zijnde overgang naar '112' was men in Nederland niet echt blij als we het dit nieuwe alarmnummer ook voor het blad zouden gebruiken. Het zou verwarring kunnen opleveren met het landelijk alarmnummer. Er werd ons tijdens een officieel bezoek met klem gevraagd de naam van het tijdschrift dan ook te veranderen. Om nog meer bezoek c.q. gedoe te voorkomen hebben we de naam aangepast.

In 2004 ging de lang gekoesterde droom eindelijk in vervulling: de hele Eén-Eén-Twee in kleur! Drukkerij De Kleijn die ons 25 jaar geholpen had het blad te maken hielp ons nu de overstap naar kleur te maken. Het klinkt misschien vreemd dat een drukkerij die overstap helpt te maken en dat een uitgeverij dat niet zelf doet. Het blad werd echter nog steeds als 'bijbaantje' gemaakt. Het eigenlijke beroep van degene die de lay-out maakte was ambulanceverpleegkundige en natuurlijk was er onderhand wel enige kennis van lay-out e.d. maar door toch iets te veel drukte met een full-time baan en het maken van twee tijdschriften (ook het tijdschrift voor de ambulancehulpverlening kwam van HHS Uitgeverij) bleef er niet veel tijd over om echt geïnteresseerd te zijn in de ontwikkelingen op DTP-gebied. Daar zorgde de drukkerij dan wel voor door steeds van ons te eisen dat we megingen in de veranderende technieken en het voor ons steeds in orde maken en het aanpassen van onze apparatuur (en onze kennis). Nu hielpen ze ons door naar een andere drukker te gaan.

Meteen bleek dat we toch wel wat geleerd hadden en de communicatie met andere drukkerijen (vooral ook omdat ze ons drukwerk toch wel erg graag wilden hebben) verliep al snel prima en de ene goedkopere aanbieding na de ander volgden elkaar in rap tempo op. De veranderende druktechnieken maakten dat de drukkerijen in een moordende concurrentiestrijd verwickeld waren en de prijzen van het drukwerk daalden in rap tempo. Uiteindelijk kwamen we terecht in België bij Sofadi. Zij hadden de laagste prijs en het hele blad kon dankzij de PDF op één CD naar Brussel gestuurd worden. Dat kon natuurlijk met de post maar vaak deden we dit gewoon zelf omdat het een gezellig dagje Brussel opleverde. Maar soms, als we de deadline weer niet gehaald hadden, moesten we de CD wel op maandagochtend naar Brussel brengen om toch ons slot nog te halen. Maar ook nu werden we weer door de techniek ingehaald: nadat we er 6 uur over hadden gedaan om met alle files in Brussel te komen en trots de verkeerde CD inleverden, legde de ontvangende medewerker ons uit dat het mogelijk was om het blad gewoon digitaal in te leveren via 'we-transfer'. Een les die we 's middags, na thuiskomst, meteen in de praktijk brachten. Ondertussen zijn we weer bijna 15 jaar verder. Het blad verschijnt nu al die tijd in kleur en de laatste grote stap hebben we noodgedwongen twee jaar geleden gemaakt. Het blad is toen van 48 pagina's naar 64 pagina's gegroeid. Er bleven te veel artikelen te lang op de plank liggen waardoor de actualiteit vaak in de knel kwam.

wel er soms moeilijke perioden waren. In het oktobernummer van 2005 kunnen we lezen dat de afdeling zijn 25-jarig bestaan vierde in het Nationaal Brandweermuseum in Hellevoetsluis. Momenteel lijkt de afdeling weer even in een 'dipje' te zitten en ook de vereniging worstelt een beetje - net als vele andere clubs - met de moderne tijd en de houding van de mensen van tegenwoordig. Die zoeken toch vaak andere manieren van contact en vermaak dan veertig jaar geleden. Het bestuur heeft het er maar druk mee en een woord van waardering en dank voor al die pogingen om de vereniging een succes te laten blijven, is dan ook zeker op zijn plaats!

Er gebeurde natuurlijk nog veel meer in de afgelopen tien jaar en er is telkens genoeg over te schrijven. Dat bleek maar toen met ingang van de 39ste jaargang (2018) het aantal pagina's werd uitgebreid van 48 naar 64. Dat leek een gewaagde stap van de redactie, maar de lezers kunnen tot hun tevredenheid vaststellen, dat het schijnbaar moeiteloos lukt om die bijna 100 pagina's per jaar extra goed en interessant gevuld te krijgen. Mede dankzij de medewerkende lezers en fotografen. Complimenten en dank daarom ook aan de redactie, productie, auteurs en fotografen voor 40 jaar lees- en kijkplezier!